

שמן חג דרושי הלילה פי על שבת ופרי עץ חיים ששן עה

וליצ ואל דברי רבינו שכתב דרמ"ח חיבין דק"ט ס"ו יט"ן
 שהם כרי"ו ולי"ב שכתב וז"ל וכן הכל רומח ויט"ן שהרמ"ח
 סה הוא כרי"ו ולי"ב וס"א חס הוא כן סיה נר"ך לט"ן מחי' הרמ"ח
 חיבין דק"ט ואח"כ בלחונה חתמ"ה דבחי' רי"ו ולי"ב ולא ק
 כתב רבינו למיל דרוש ה' דק"ט דיוצר שכתב לט"ן את כרי"ו
 ולי"ב במילת אחד אחד האמנה כל המו' לז"א שהם רק דמו'
 דגד' קודם בשכמל"ז ועיין בסדור ג"כ לארז ג"ש ולה"ה ול"ע:
 ז שם ח"א וס"ו עיין מ"ט בלוח הקודם . וְכִי־שֵׁם האמנם
 בק"ט של שמריה בדרוש ענין ס' הרמ"ח חיבין
 נח' הענין וט"ט ע"כ פי' דשם בדרוש ח' ד"ה ענין סדר הרמ"ח
 וס"ו שם כתב דשגלס לרמ"ח ע"י נה"י דחי' המתפשטים תוך
 ז"א לעשות לו נה"י החדשים יע"ט . שם כתב עוד מ"ט
 נעשה חמ"ח מלא בו' נראה שהוא באמרוף ו' שמות אל"דים
 דק"ט עם רמ"ח אברים סגו' וס"ו ולגיד ח"א לומר קן סגרי
 בחי' סו' שמות דמו' דק"ט אינם מסוג זה הרמ"ח דחיבו' רק
 הם מסוג דמספר חמ"ח דבחי' ג' ע"כ רי"ו ולי"ב כנז"ל ועיין
 מ"ט בלוח הקודם דב' מיני רומ"ח נר"ך לכוין א' דחיבות וס'
 דמס' רי"ו ולי"ב (עיין לעיל דרוש ה' דק"ט ח"א וכו') . שם
 ואי אישך חילי היתו מונה ו' לחיות דשכמל"ז וס'
 גם זה ח"א לו' סגרי אינם מסוג דז"א עלמו דפ' בשכמל"ו הוא
 דבחי' חיבין הנוק' כנז' לעיל דרוש ו' דק"ט דיוצר וסרמ"ח
 חיבין דק"ט משמע עד ה' אלסיכס אמת סס רמ"ח דז"א
 דרמ"ח אברים דטק' הוא כפ' הנה מעטו שלשמה כנז' לעיל
 דרוש ה' ועיין מ"ט לעיל בלוח ו' . שם וסוד כי כפ' לז"יה
 אך בה ע"כ ח"א ס"ע לחיות וס' עיין מ"ט לעיל בלוח'
 ו' : וְכִי־שֵׁם ומאותם הטיפות נבראים מחיבין וסידין ורוחין
 וכו' עיין מ"ט לעיל דרוש ז' אוח ד וס' ז' יע"ט
 ובענין הפרש מויקיס וסידין ורוחין ז"ל הספרים שבהם ועיין
 בס' חסד לאברהם אולוי זל"ה :

דרושי ו' לעיל דרוש ג' פע"ח ק"ט שפ"ה ספ"ו ופי"א ופ"ג
 דר"ה ט"ה של"ב פ"ו ושל"ה פ"ג שג"ל פ"י ופי"א
 כלל ט' וע"ו לעיני בכונת ויברך דוד יע"ט סוד בחי' הדיים
 אלו הוי"ה דק"ט ע"כ וק"ו ע"כ ס' ע"ה דרוש ק"ט שפ"ה :
 א כס נגי' ד"ל כמנין ידך כמבואר באורך בברכה את' גבור
 וע"ט ע"כ לעיל דרוש ה' של עמיד' וזכויותן שם ע"ה של"ב פ"ג :
 ב שם וסידין להעלות שם כמתקן בסוד מ"ן כרי שחג"המל'
 מ"ד מלמעל' ונקר' בלך כך היא בגרס' בפע"ח פי"א של"ב פ"ג :
 ג שם ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא ויט ודי
 למבין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"כ שמות
 כנודע בפסוקים סגו' אשר הם ב"ב אופנים מכ' שמו' המתחיל
 בלוחיות ישר והספך וישר והס וס"ו וס"ו אופן סג' ואופן סגני
 כל סג' פסוקים מחחי' השמות ביושר ו' ו' וכו' כנז' בזהר
 ח"ב בסופו יע"ט וכן השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו הם
 אור ישר ואור חזר גם נראה דג' פסוקים אלו הם דבחי' רמ"ח
 דז"א שהם ג' פעמים ע"כ גי' רי"ו גבורה כנז' בע"ה ש' ל"ג
 פ"א ס' ע"ה דכ"ב עיין לעיל דרוש ח' דזיעבור אוח י"ב ועיין
 בסדור בק"ט פ' לז"יה ע"כ שמות דרך יקר ו' ו' וכו' ולא
 ידעתי מנין לו להיות כן ולא ישר והפך וס"ו וכו' :

דרושי ו' לעיל דרוש ג' פע"ח ק"ט שפ"ה ספ"ו ופי"א ופ"ג
 דר"ה ט"ה של"ב פ"ו ושל"ה פ"ג שג"ל פ"י ופי"א
 כלל ט' וע"ו לעיני בכונת ויברך דוד יע"ט סוד בחי' הדיים
 אלו הוי"ה דק"ט ע"כ וק"ו ע"כ ס' ע"ה דרוש ק"ט שפ"ה :
 א כס נגי' ד"ל כמנין ידך כמבואר באורך בברכה את' גבור
 וע"ט ע"כ לעיל דרוש ה' של עמיד' וזכויותן שם ע"ה של"ב פ"ג :
 ב שם וסידין להעלות שם כמתקן בסוד מ"ן כרי שחג"המל'
 מ"ד מלמעל' ונקר' בלך כך היא בגרס' בפע"ח פי"א של"ב פ"ג :
 ג שם ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא ויט ודי
 למבין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"כ שמות
 כנודע בפסוקים סגו' אשר הם ב"ב אופנים מכ' שמו' המתחיל
 בלוחיות ישר והספך וישר והס וס"ו וס"ו אופן סג' ואופן סגני
 כל סג' פסוקים מחחי' השמות ביושר ו' ו' וכו' כנז' בזהר
 ח"ב בסופו יע"ט וכן השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו הם
 אור ישר ואור חזר גם נראה דג' פסוקים אלו הם דבחי' רמ"ח
 דז"א שהם ג' פעמים ע"כ גי' רי"ו גבורה כנז' בע"ה ש' ל"ג
 פ"א ס' ע"ה דכ"ב עיין לעיל דרוש ח' דזיעבור אוח י"ב ועיין
 בסדור בק"ט פ' לז"יה ע"כ שמות דרך יקר ו' ו' וכו' ולא
 ידעתי מנין לו להיות כן ולא ישר והפך וס"ו וכו' :

דרושי ו' לעיל דרוש ג' פע"ח ק"ט שפ"ה ספ"ו ופי"א ופ"ג
 דר"ה ט"ה של"ב פ"ו ושל"ה פ"ג שג"ל פ"י ופי"א
 כלל ט' וע"ו לעיני בכונת ויברך דוד יע"ט סוד בחי' הדיים
 אלו הוי"ה דק"ט ע"כ וק"ו ע"כ ס' ע"ה דרוש ק"ט שפ"ה :
 א כס נגי' ד"ל כמנין ידך כמבואר באורך בברכה את' גבור
 וע"ט ע"כ לעיל דרוש ה' של עמיד' וזכויותן שם ע"ה של"ב פ"ג :
 ב שם וסידין להעלות שם כמתקן בסוד מ"ן כרי שחג"המל'
 מ"ד מלמעל' ונקר' בלך כך היא בגרס' בפע"ח פי"א של"ב פ"ג :
 ג שם ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא ויט ודי
 למבין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"כ שמות
 כנודע בפסוקים סגו' אשר הם ב"ב אופנים מכ' שמו' המתחיל
 בלוחיות ישר והספך וישר והס וס"ו וס"ו אופן סג' ואופן סגני
 כל סג' פסוקים מחחי' השמות ביושר ו' ו' וכו' כנז' בזהר
 ח"ב בסופו יע"ט וכן השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו הם
 אור ישר ואור חזר גם נראה דג' פסוקים אלו הם דבחי' רמ"ח
 דז"א שהם ג' פעמים ע"כ גי' רי"ו גבורה כנז' בע"ה ש' ל"ג
 פ"א ס' ע"ה דכ"ב עיין לעיל דרוש ח' דזיעבור אוח י"ב ועיין
 בסדור בק"ט פ' לז"יה ע"כ שמות דרך יקר ו' ו' וכו' ולא
 ידעתי מנין לו להיות כן ולא ישר והפך וס"ו וכו' :

דרושי ו' לעיל דרוש ג' פע"ח ק"ט שפ"ה ספ"ו ופי"א ופ"ג
 דר"ה ט"ה של"ב פ"ו ושל"ה פ"ג שג"ל פ"י ופי"א
 כלל ט' וע"ו לעיני בכונת ויברך דוד יע"ט סוד בחי' הדיים
 אלו הוי"ה דק"ט ע"כ וק"ו ע"כ ס' ע"ה דרוש ק"ט שפ"ה :
 א כס נגי' ד"ל כמנין ידך כמבואר באורך בברכה את' גבור
 וע"ט ע"כ לעיל דרוש ה' של עמיד' וזכויותן שם ע"ה של"ב פ"ג :
 ב שם וסידין להעלות שם כמתקן בסוד מ"ן כרי שחג"המל'
 מ"ד מלמעל' ונקר' בלך כך היא בגרס' בפע"ח פי"א של"ב פ"ג :
 ג שם ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא ויט ודי
 למבין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"כ שמות
 כנודע בפסוקים סגו' אשר הם ב"ב אופנים מכ' שמו' המתחיל
 בלוחיות ישר והספך וישר והס וס"ו וס"ו אופן סג' ואופן סגני
 כל סג' פסוקים מחחי' השמות ביושר ו' ו' וכו' כנז' בזהר
 ח"ב בסופו יע"ט וכן השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו הם
 אור ישר ואור חזר גם נראה דג' פסוקים אלו הם דבחי' רמ"ח
 דז"א שהם ג' פעמים ע"כ גי' רי"ו גבורה כנז' בע"ה ש' ל"ג
 פ"א ס' ע"ה דכ"ב עיין לעיל דרוש ח' דזיעבור אוח י"ב ועיין
 בסדור בק"ט פ' לז"יה ע"כ שמות דרך יקר ו' ו' וכו' ולא
 ידעתי מנין לו להיות כן ולא ישר והפך וס"ו וכו' :

סס רמז אל אלו השמות כמנין אדמה סס למעל' מן האדמה
 שהיא עק' הנקראת אדמה ופשוט :
 ג סס וספ' לז"י יס ע"כ חיבו' וס"ו ודע דיש הפרש בסדרם
 מע"כ דפ' שניה וסיה שהם ע"כ שמוח מג' פסוקי' ויסע ויבא
 ויט אחד ביושר וס' בלוח חזר למפרע המתחילין חסס וס"ו וס'
 וספ' לז"י מתחילין השמות מג' פסוקי' ביושר כסדרן חסס וס"ו וס'
 וס' אך ז"ל מה טעם נשחט אלו מאלו וכעת לא מלחחי מפרש
 בואר ועיין בסדור לארז ש"ט זל"ה :
 ד שם תחזור לומר פ"א ה' אלסיכס אמת כמו ספ"ן וס' מכאן
 דגם בק"ט דיוצר יכול לחזור ולו' פ' זה כשהוא ביחוד
 להשלים לרמ"ח ונראה לע"ד אפי' כשהוא בלבוש נר"ך להשלים
 לרמ"ח הוא כפ"ע דמטה בו וכן מנאגט בקבלתו ק"ק בית
 אל יכבד' חס למטוניה יען דנר"ך לכוין להמשיך המו' לנסי'
 דז"א ולחקן ע"י חב"ד דנוק' כנז' לעיל דרוש ח' דק"ט דיוצר
 יע"ט ודברים אלו הם דברים העומדים ברומו של עול' ונר"ך
 כ"א לכוין כפי שורש נשמתו וסוך נשמתו ודי בזה (לעיל דרוש
 ה' אוח ז') עיין בס' ח"א דק"ט שאלה ב"ן :
 ה שם ויט"ן שהרמ"ח סה הוא רי"ו ולי"ב וכו' עיין לקמן
 בדבור שאחר זה ד"ה ודע וס' :

ו שם כי בק"ט יס רמ"ח חיבות כנז' שהם מ"ב וע"ב ון' וע"ב
 ולכן אחר שהשלים הק"ט תחזור לו' פ"א ה' אלסיכס אמת
 כמו שש"ט ספ"ן וס' עם שמע ישר' וס' ס"ה רומ"ח הרואה
 יראה דברי רבינו המוכיח שהרי אפי"ו עם חרמ"ח חיבות ה'
 אלסיכס אמת אכן בו רמ"ח סגרי כפ' לז"יה יס בו ע"כ חיבות
 עם חרמ"ח ג' חיבות עלמם של ה' אלסיכס אמת נמלא דמ"ב וע"ב
 ון' וע"ב הם רי"ו עם חרמ"ח ספ"ן וס"ה חיבות דפ' שמע כרי
 רמ"ב ואך כהב שהם רמ"ח (ומורמ"ו נרגש מזה) לכן נראה
 לע"ד דמ"ט נפל וז"ל כי בק"ט יס רמ"ב עם חרמ"ח ספ"ן ה'
 אלסיכס אמת ועוד ו' הכולל וק' דז"א עלמו כרי רמ"ח בלל
 וז' דמילת רומח אכן נר"ך וז' דרך כחוב בחרמ"ח ורבינו זה לא
 כתבו כאלו ואני למדתי ממ"ט הרב מלוחות נתן בלוח רי"ט
 שכתב וז"ל רומ"ח רמ"ח חיברים הכוללים בו' שהוא ז"א כרי
 רומ"ח ע"כ נמלא דמונה סו' דגופא דז"א ועיין בהקדמת
 החיבונים דז"א פ"א ד"ה ועוד הקונא ו' וכו' דשם כתב רומח
 בו' שכתב וז"ל ועוד ק"ט חיבי רומ"ח כליל' משיה חיבין דימודא
 ומרמ"ח חיבין עם ה' אלסיכס אמת יע"ט וז"ע וכפי זה אולא
 ליה תמיהתו של הרב מוהרש"ו על מרן אבא שכתב כן רמ"ח
 דאין קושייתו נופלת עליו אלא על החיבונים דכהב שהם רמ"ח
 עם ה' אלסיכס אמת דאינם ח"א רמ"ח ועל מה שכתב רומ"ח
 בו' גם זה שם רומ"ח בו' . ואין לו' דרמ"ח הם עם ו' חיבין
 דבדוך שם וכו' סגרי אינם מו"ח עלמו ח"א דטק' דשכמל"ו
 הוא דבחי' הנוק' כנז' לעיל בדרוש ק"ט דיוצר דרוש ה' ודרוש
 ו' וז' יע"ט ומן החימי' להרב חו"ה זל"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב
 שהוא עם אמירתו ו' חיבין דבדוך שם וכו' ולא ידעתי מנין לו
 אחר שלא נזכר לא בחיבונים ולא בזהר ולא בדברי רבינו (נהר
 שלום דכ"ח אוח ה' לתכתי המערב ובנ"ט החדש הוא בדף
 כ"ד ע"ג) ועיין ג"כ למוהרש"ו בדרושנו זה דרלס לו' עם ברוך
 שם סס רומ"ח (עיין בזהר ח"א דק"א ע"ה בסחרי תור' וז"ע)
 לחו"ת רחמי' בוו"ח סוף פ' אחרי סכ' בהדיח עם בשכמל"ו יע"ט
 אך בזהר ח"ג דער"ב ע"ה שם ב' עם ו' חיבין דיחוד יע"ט) עיין
 להגאון הרב חיי' פאלאנ'י זל"ה בקונטר'י חיים ומזון בהנהגותיו
 על הזוהר חדש סימן רל"ב דלז"י הרש"ט ס' ל"ז וס' עשרה
 מאמרות מאמר כ"ח ח"א פ"עו"ב וס' נח"ל ח"ב דרוש ב' ע"ד
 ולעיתוה כאלה איני במקום ישוב ללוחות הענין זה במקומם)
 ושמשחי מי שרלס לומר שהם רומ"ח עם פ' שמע עלמו וס'א
 שכתב רבינו וכשאומר פ' שמע ישר' וס' כי יס בו ו' חיבות
 אחרות וס"ה רומ"ח נמלא דהשקפה האריס חלוי בסונה שהם
 כפוליס וכוה סס רומ"ח חס נראה יוסר פשוט והכל כז"א
 דשכמל"ז הוא בטק' ודלא כהזוהר חדש אך ז"ל מה ר"ל שהם
 כפוליס ועיין לארז ח"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב שהוא קול ודבור
 יע"ט ודע והבין מדרושנו זה אף יס ב' פעמים רומח ח"מבחי'
 הרמ"ח חיבין עלמן ב' מבחי' חסבון ומס' ג' ע"כ שמספרם רי"ו

ו שם כי בק"ט יס רמ"ח חיבות כנז' שהם מ"ב וע"ב ון' וע"ב
 ולכן אחר שהשלים הק"ט תחזור לו' פ"א ה' אלסיכס אמת
 כמו שש"ט ספ"ן וס' עם שמע ישר' וס' ס"ה רומ"ח הרואה
 יראה דברי רבינו המוכיח שהרי אפי"ו עם חרמ"ח חיבות ה'
 אלסיכס אמת אכן בו רמ"ח סגרי כפ' לז"יה יס בו ע"כ חיבות
 עם חרמ"ח ג' חיבות עלמם של ה' אלסיכס אמת נמלא דמ"ב וע"ב
 ון' וע"ב הם רי"ו עם חרמ"ח ספ"ן וס"ה חיבות דפ' שמע כרי
 רמ"ב ואך כהב שהם רמ"ח (ומורמ"ו נרגש מזה) לכן נראה
 לע"ד דמ"ט נפל וז"ל כי בק"ט יס רמ"ב עם חרמ"ח ספ"ן ה'
 אלסיכס אמת ועוד ו' הכולל וק' דז"א עלמו כרי רמ"ח בלל
 וז' דמילת רומח אכן נר"ך וז' דרך כחוב בחרמ"ח ורבינו זה לא
 כתבו כאלו ואני למדתי ממ"ט הרב מלוחות נתן בלוח רי"ט
 שכתב וז"ל רומ"ח רמ"ח חיברים הכוללים בו' שהוא ז"א כרי
 רומ"ח ע"כ נמלא דמונה סו' דגופא דז"א ועיין בהקדמת
 החיבונים דז"א פ"א ד"ה ועוד הקונא ו' וכו' דשם כתב רומח
 בו' שכתב וז"ל ועוד ק"ט חיבי רומ"ח כליל' משיה חיבין דימודא
 ומרמ"ח חיבין עם ה' אלסיכס אמת יע"ט וז"ע וכפי זה אולא
 ליה תמיהתו של הרב מוהרש"ו על מרן אבא שכתב כן רמ"ח
 דאין קושייתו נופלת עליו אלא על החיבונים דכהב שהם רמ"ח
 עם ה' אלסיכס אמת דאינם ח"א רמ"ח ועל מה שכתב רומ"ח
 בו' גם זה שם רומ"ח בו' . ואין לו' דרמ"ח הם עם ו' חיבין
 דבדוך שם וכו' סגרי אינם מו"ח עלמו ח"א דטק' דשכמל"ו
 הוא דבחי' הנוק' כנז' לעיל בדרוש ק"ט דיוצר דרוש ה' ודרוש
 ו' וז' יע"ט ומן החימי' להרב חו"ה זל"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב
 שהוא עם אמירתו ו' חיבין דבדוך שם וכו' ולא ידעתי מנין לו
 אחר שלא נזכר לא בחיבונים ולא בזהר ולא בדברי רבינו (נהר
 שלום דכ"ח אוח ה' לתכתי המערב ובנ"ט החדש הוא בדף
 כ"ד ע"ג) ועיין ג"כ למוהרש"ו בדרושנו זה דרלס לו' עם ברוך
 שם סס רומ"ח (עיין בזהר ח"א דק"א ע"ה בסחרי תור' וז"ע)
 לחו"ת רחמי' בוו"ח סוף פ' אחרי סכ' בהדיח עם בשכמל"ו יע"ט
 אך בזהר ח"ג דער"ב ע"ה שם ב' עם ו' חיבין דיחוד יע"ט) עיין
 להגאון הרב חיי' פאלאנ'י זל"ה בקונטר'י חיים ומזון בהנהגותיו
 על הזוהר חדש סימן רל"ב דלז"י הרש"ט ס' ל"ז וס' עשרה
 מאמרות מאמר כ"ח ח"א פ"עו"ב וס' נח"ל ח"ב דרוש ב' ע"ד
 ולעיתוה כאלה איני במקום ישוב ללוחות הענין זה במקומם)
 ושמשחי מי שרלס לומר שהם רומ"ח עם פ' שמע עלמו וס'א
 שכתב רבינו וכשאומר פ' שמע ישר' וס' כי יס בו ו' חיבות
 אחרות וס"ה רומ"ח נמלא דהשקפה האריס חלוי בסונה שהם
 כפוליס וכוה סס רומ"ח חס נראה יוסר פשוט והכל כז"א
 דשכמל"ז הוא בטק' ודלא כהזוהר חדש אך ז"ל מה ר"ל שהם
 כפוליס ועיין לארז ח"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב שהוא קול ודבור
 יע"ט ודע והבין מדרושנו זה אף יס ב' פעמים רומח ח"מבחי'
 הרמ"ח חיבין עלמן ב' מבחי' חסבון ומס' ג' ע"כ שמספרם רי"ו

שבן ח'ג דרוש תיקון חצות פי על ש' הכונות ופרי עין חיים ששון

דרחל וכו' ויל' דהיך שייך לבוין ברחל הלא רחל נתמעטה וירדה לעולם הצריחה בסוד נק' ואיך אנו מפקידים נפשינו בה ולא בלחה ועיין לעיל דרוש ד' דנשמחתינו עולה למי' בלחה כדי להזדווג עם יעקב ואפשר דבחצות לילה עולה רחל למעלה בחצי' ונעשית לזה ורחל פרטו' ה' כנז' לעיל דרוש ה' אמר הכובץ חיים וכו' וזדרוש ו' ד'ה וכה וכו' אמר חיים הכובץ וכו' ולכן בכל לילה לריך לבוין לכהי' פיקדון ברהל ולא בלחה רק עולה בלחה למי' ברגע היל' לצורך הזווג והחייב יודת הנשמה למטה ברחל וזהו השטשוע דרחל עם הנשמות הצדיקים כנז' לעיל בדרוש ד' בעוה"ז יע"ש ובחצות הלילה צוה לו לרבינו מזהר"ו סיהי' פקדונו בלחה ולא ברהל עוד נראה לע"ד דפקדון נשמחתינו בכל לילה שכתב הוא ברהל נוק' הכולל דבחי' כ"ד שעות ועיין בג"ש בהקדמת המעביר דל"ח (דו"ז) דטוק' היורד בצריחה היא רחל דבחי' יום המול שלפום אכל טוק' המזדווגה בחי' ומתן לה כלי ורחמ' היא דבחי' זין דיום צ' הנחנקים פג"פ ושם הוא סוד הפקדון (עיין לעיל דרוש ד' אוח ג"ו) לעיל דרוש ח' אוח כ"ח:

ב שם ויסדר ברכותיו על סדר הכו' בגמ' ע"כ בברכות ד"ס: שם כבר נתל' שחחר ח"ל נעשו ג' דברים ה' הוא זוג לזה ויעקב וכו' הוא לכבות על רחל שירדה בצריחה וכו' לעיל דרוש הלילה דרוש ד':

ד שם הלל הפתח המוך למוזזה סה"ס הכטיבה פתח העליון ע"כ עיין בש' בהקדמות דל"ו ע"ג ומשם חזין יע"ש ד"ה מלות המזוזה וכו':

ה שם כמ"ש בש' רוס"ק חו"ק מויס שנחבר בהמ"ק וגשרף ההורה נוסרו סודותיה ורזיה לחי' ע"כ שם ד' ו' וכו' דרוש ג' שם נכרה נכר ה' במבואר חללינו בזהר פ' בא וכו' שער מאמרי רבב"י שם לעיל דרוש ה' דעמודה:

ו שם על חלה שיהי' הו"ק הנקרא חלה (ע"ה ע"ג פ"ח) חסכו עינינו ע"כ פי' ו"ק הנק' ז"ה אשר חסכו ממנו הגר' בעונותינו שמהלקים הג"ד שבו בכל לילה כנז' בש' עו"ת ד"ה ע"ח וצ"ח סל"ב פ"ב כלל ה' לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר:

ז שם שעתה נכנס בג"ע להשתטשע בצנחמות הצדיקים בג"ע כנ"ל נח' לעיל דרוש ד' של הלילה יע"ש:

ח שם חס הוא בחוהם הלילות שבין פתח לעלמה שיהי' ימי הספירה וכו' וכן בימים שבין ר"ה עד תג הסוכה אין לו רק תיקון לזה ולא תיקון רחל וכן מהגינו בק"ק בית אל יכב"ץ ועיין בש' חמת ליעקב בקונטרס שפת חמת דק"ח סע"ד אוח ג' ועיין שם בפשר דבריו שר"ל ולע"ד עיין להרב זמרת הארץ זלה"ה בב"י דל"ג ז"ל בכל ימי העומר אין אהנו מוכוונים בונה הספלות ולא תיקון לזה בחו"ה דפסח וכן אין מכוונים בויערך דוד בחו"ה בנהינת הצדקה בלחה שמהן לז"ח וכן בלימוד החורה בחו"ה בכונת לשמה להמשיך ללחה כל אוחן הארות והעטם כי היא מזה שמורה בכל ימי הפסח כטודע וגם אין אהנו חומרים בכל ימי העומר תיקון רחל דהולכת ונהקנת בהמשך ימי העומר ואין משהלקים המו' ואינה יודת בצרי' כל זה ע"ש בורחא מו"ה ש"ש זלה"ה ורחי' חיוו שקך נראה מפסק דברי הרב בדרוש יפתח ועומר שכל המו' דק"ע וגדלו' חו"ב די"ס ו' וחו"ה נמשך לזה לאנו ע"ה ספירת העומר ע"כ ואק' אמר הכור הרב שר שלום זלה"ה נגדרים אשר ירד והעמויק ודרש חתרי אוחיות של רבינו האר"י זלה"ה ולה' הניח פינה וחויות אשר לא ראתה עינו והיה דרוש וחוקך בפלפול עלום דברי האר"י זלה"ה כמו שירחה הרוחה בספרו הטורל ג"ש ובפרט בהקדמת רחובו' הכהר ובפרט ביהי' מדקדק לעשוה מלחכת שמים שלימה ואחורה שמענו שכתב חו"ל בג"ש ד' ע"ו ע"ה ובהדס ד' חו"ל מי זה ערב אל לנו בסדר בונה הספלות שיהי' מכוודים לשאר ימות השנה לכונס בחפלות דימי העומר בודחי' שמים זה עונו ישא' כי אה קודם ה' חלל לתת לחיזה לחי' בקדושה ופוגם בנ"ן שלו ובכל הפלותיו ותורתו ומלותיו ומעשיו הטובים שיעשה בכל השנה שכולם ילך חשכים כי החמו בהם כיון שנתן להם יד בימים אלו כי פסח וימים אלו הם שרש לכל ימות השנה ובדרך שבוכל בהם בה מוליקים אותו כל ימות השנה חפ"י שבה המזורה נחבטלו עליוהי' בימים האלו ואין בה עלייה הטולמות והמבכת המו' בשאר השבחות דימי

ב שם ח' אוח כ"ח:

ג שם ח' אוח כ"ח:

ד שם ח' אוח כ"ח:

ה שם ח' אוח כ"ח:

ו שם ח' אוח כ"ח:

ז שם ח' אוח כ"ח:

ח שם ח' אוח כ"ח:

ט שם ח' אוח כ"ח:

י שם ח' אוח כ"ח:

יא שם ח' אוח כ"ח:

יב שם ח' אוח כ"ח:

יג שם ח' אוח כ"ח:

יד שם ח' אוח כ"ח:

יז שם ח' אוח כ"ח:

יח שם ח' אוח כ"ח:

יט שם ח' אוח כ"ח:

כ שם ח' אוח כ"ח:

כא שם ח' אוח כ"ח:

כב שם ח' אוח כ"ח:

כג שם ח' אוח כ"ח:

כד שם ח' אוח כ"ח:

כה שם ח' אוח כ"ח:

כו שם ח' אוח כ"ח:

כז שם ח' אוח כ"ח:

כח שם ח' אוח כ"ח:

כט שם ח' אוח כ"ח:

ל שם ח' אוח כ"ח:

לא שם ח' אוח כ"ח:

לב שם ח' אוח כ"ח:

לג שם ח' אוח כ"ח:

לד שם ח' אוח כ"ח:

לה שם ח' אוח כ"ח:

לו שם ח' אוח כ"ח:

לז שם ח' אוח כ"ח:

לח שם ח' אוח כ"ח:

לט שם ח' אוח כ"ח:

מ שם ח' אוח כ"ח:

מא שם ח' אוח כ"ח:

מב שם ח' אוח כ"ח:

מג שם ח' אוח כ"ח:

מד שם ח' אוח כ"ח:

מה שם ח' אוח כ"ח:

מז שם ח' אוח כ"ח:

מח שם ח' אוח כ"ח:

מט שם ח' אוח כ"ח:

נ שם ח' אוח כ"ח:

נא שם ח' אוח כ"ח:

נב שם ח' אוח כ"ח:

נג שם ח' אוח כ"ח:

נד שם ח' אוח כ"ח:

נה שם ח' אוח כ"ח:

נו שם ח' אוח כ"ח:

נז שם ח' אוח כ"ח:

נח שם ח' אוח כ"ח:

נט שם ח' אוח כ"ח:

ס שם ח' אוח כ"ח:

סא שם ח' אוח כ"ח:

סב שם ח' אוח כ"ח:

סג שם ח' אוח כ"ח:

סד שם ח' אוח כ"ח:

סה שם ח' אוח כ"ח:

סז שם ח' אוח כ"ח:

סח שם ח' אוח כ"ח:

סט שם ח' אוח כ"ח:

סז שם ח' אוח כ"ח:

סח שם ח' אוח כ"ח:

סט שם ח' אוח כ"ח:

ע שם ח' אוח כ"ח:

עא שם ח' אוח כ"ח:

עב שם ח' אוח כ"ח:

עג שם ח' אוח כ"ח:

עד שם ח' אוח כ"ח:

עה שם ח' אוח כ"ח:

עז שם ח' אוח כ"ח:

עח שם ח' אוח כ"ח:

עט שם ח' אוח כ"ח:

פ שם ח' אוח כ"ח:

פא שם ח' אוח כ"ח:

פב שם ח' אוח כ"ח:

פג שם ח' אוח כ"ח:

פד שם ח' אוח כ"ח:

פה שם ח' אוח כ"ח:

פז שם ח' אוח כ"ח:

פח שם ח' אוח כ"ח:

פט שם ח' אוח כ"ח:

פז שם ח' אוח כ"ח:

פח שם ח' אוח כ"ח:

פט שם ח' אוח כ"ח:

צ שם ח' אוח כ"ח:

צא שם ח' אוח כ"ח:

צב שם ח' אוח כ"ח:

צג שם ח' אוח כ"ח:

צד שם ח' אוח כ"ח:

צה שם ח' אוח כ"ח:

צז שם ח' אוח כ"ח:

צח שם ח' אוח כ"ח:

צט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

קב שם ח' אוח כ"ח:

קג שם ח' אוח כ"ח:

קד שם ח' אוח כ"ח:

קה שם ח' אוח כ"ח:

קז שם ח' אוח כ"ח:

קח שם ח' אוח כ"ח:

קט שם ח' אוח כ"ח:

ק שם ח' אוח כ"ח:

קא שם ח' אוח כ"ח:

אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת ועתה מקבלת. הנוק'
 אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת דכל בחי' ובחי' מהבחי'
 הנו' מאי' דבחי' הנו'
 שלא ע"י ז"א דבחי' הנו' בכ"ב אחוון, מהכ"ב אחוון עלמן נעשו
 רמ"ח איבריה ומכללוחם נעשה כלי יסודה, וג"כ קבלה ה"ג מנלפ"ך
 לבחי' מו' דילה וכללוחם ביסודה והם המ"ן דילה ועתה נעשה
 אה"ח 6025 החותם הב' שנה הנק' ציון.

מנצפך
 מנצפך

ואלו הם הב' דלחות דכל א' מהכ"ב אחוון הוא ליור
 דל"ח שלוחה י' וב' ווי"ן ומחיבור ב' נעשה □
 סתומה שהוא גי' גוא"ר שהוא הכלי היסוד דנוק'
 ובחיכו ב' מ"ן מה"ג מנלפ"ך דב"ן דב"ן שקבלה ע"י
 הז"א שהם סוד ה"פ דין דאדנ"י. ואחד מה"ג מנלפ"ך דב"ן דמ"ה
 שקבלה ע"י אימא שהם ה' אלפ"י"ן דה' אדנ"י המתקיים לה"פ דין.

מ נ צ פ ך מאימא
 אדני אדני אדני אדני אדני

מ נ צ פ ך מזעיר אנפין

ועתה יכיון להעלות זו"ן הכוללי' הנ"ל דכל בחי' ובחי' מהבחי' הנ"ל
 לחיק או"א דבחי' הנ"ל ויקחו המ"ד והמ"ן דאו"א הנ"ל
 ועי"ז יחזרו פצ"פ ולזווגם בסוד נ"ר.

אוצר החכמה

יאההויהה נכחריס
 יאהלוההים נחביד
 יאהרונהי נז"ח

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' את הרי"ו התחחון שהוא רבוע
 הוי"ה פשוטה ורבוע הוי"ה דהי"ן שהוא בני' לעור ועד,
 ועי"ז נעשה כלי דמ"ן ליסוד דנוק' שהוא בחי' □ סתומה דלעולם.

י יה יהו יהוה

יוד יוד הוה יוד הוה וו יוד הוה וו הוה

ולהמשיך

ולחמשיך הארה גדולה מן הרי"ו העליון שהוא ג' יוד הי ויו הי
 לחברו ליסוד דנוק' ועי"ז יכוין לעקר ולשבר את יוד הי ויו הי
 המרוב העליון דקלי' הקולץ והחוסך את הנשמות יוד הי ויו הי
 הקדושות

רי"ו התחתון

י יה יהו יהוה
 יוד יוד הה ווד הה
 וו יוד הה וו הה

רי"ו תחתון

י יה יהו יהוה
 יוד יוד הה ווד הה
 וו יוד הה וו הה

רי"ו עליון

יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי

אוצר החכמה!

יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי

ליסוד דנוק'

יוד הה וו הה

מנצפך דז"א

מנצפך דאי'

מ"ן

גם יכוין להוריד הארה מרי"ו התחתון שהוא
 רבוע הוי"ה פשוטה ורצוע ז"ן שביסוד
 דנוק' להרוג את הכלב דקלי' שכנגד יסוד
 דנוק' דז"א.

גם יכוין להוריד הארה גדולה מן ז' מרוב
 עליון ותחתון שהם ז"פ רי"ו שביסוד
 דאי' וביסוד דנוק' להשמיד להרוג ולשבר את
 כל הגופים הטמאים של הקלי' שנעשו לבושין
 אל הנשמות דקדושה של השז"ל שלו ושל כל
 ישראל ולהעלות הטיפות הנז' עם גר"ן שלו
 אל תוך אות ׀ דלעולם שהוא הכלי שבתוך
 היסוד דנוק' דז"א דקדושה וכו' ילטיירו
 בארבעים יום דלירח הולך מנין ׀ דלעולם.

י יה יהו יהוה

יוד יוד הה ווד הה וו יוד הה וו הה

אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

להמשיכם לג' כלי יסוד דרחל

שין דלת יוד

ש ד י

ש שד שדי

אחיב

ולהפלות פ' עליון דהוד דבין חי'א
עס ג"פ דגבורה הרי ד"פ דגבורה
דז"א כנגד ד' אותיות כבוד.

ולהמשי' מדת'י של הרי"ו החתון שבדח"י דחב"ד דז"א לדח"י
דחב"ד דנוק'

גם יכוין לעורר את הרי"ו הזה החתון

י י ה י הו י הוה

יוד יוד הוה יוד דוה וו יוד הה וו הה

אז"ת 6025

ויכוין שיאירו ג' נו' חב"ד בגלגלת' דילה

אוצר החכמה

מלכותו יכוין להמשי' לטק' ב' פ"ת דהוד דבין חי'א
לכן לא נרמזו באותיות הפסיק. ויכוין למלאת
ד' אלפי"ן שבכח דלאה.

ארף ארף ארף ארף

ושארית העק"ב אורות שהם ד' הי"ה דד' אהי"ה ב' דיודי"ן וא'
דאלפי"ן וא' דהי"ן יכוין להמשיכס ללאה בפקדון לעורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי

הא יוד הא הה יוד הה

ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל העומדת בבני' עשרה
אהי"ה שהם גי' צי"ק'י מעשרה לבושי' החו"ג שבדעת דז"א
דאלי' לנקוד' הכתר דרחל העומדת בבני' הגק' קדירה שבוא
כחם' אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות וז' אותיות שורשו והכולל.

אהיה

ה"ג
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

ה"ח
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

אקף למד הי יוד ממ אקף למד הי יוד ממ

ג"י ישי' אלהים י"ג אותיות

ה' אותיות והכולל

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ גבו'
דז"א וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם בהוד דז"א וכנגדם ששה
אותיות מלכותו.

יכוין להפקיד נפשו ורוחו בנקו' לעלות שם מ"ן לצורך זווג זה דז"א
עמה לתת בה הכלי בתיבות לעולם ועד.

רעוררם יכוין לתקן ו"ק דלחה ולהמשיך בהם מלוי ד' אלפי"ן
שכחורה.

אוצר החכמה

רף רף רף רף

גם יכוין להמשי' להם מאחוריים דח"י רבוע ס"ג ועשר אותיו' ג"י לעולם.

יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי

יוד הי ואו הי " אותיות

יכוין להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ דת"ת דב"ן דז"א כעדר ד'
אותיו' רעורר דלעולם.

ועד יכוין להשאיר ב' פ"ת דיסוד דב"ן ליסוד דז"א כנגד ב'
אותיו' עד דועד. ויכוין לחבר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם
ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א וכנגדם ד' אותיות הוי"ה יתקנה ולהמשיכם
לטק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיו' מן דלעולם
ועד שהם כמס' מלוי דע"ב וד' י'
דמ"ה ופ' א' כיסוד דמ"ה דז"א.

גם

קנו:

תורת חכם

כרישא דז"א ע"ש, הרי שהכאת קוצא דשערי דא"א שהם סוד המשכת הטיפה נמשכת תחילה לאו"א שהם בחינת נוק' בערך א"א, ואח"כ מאו"א נמשכת לז"א שהוא בחינת נוק' בערך או"א, וכן היה המשכת ד' תיקוני דיקנא עילאין בין בברכת כהנים בין בויעבר (מא"א) [עם א"א], * כמ"ש משם הרב ז"ל לעיל, כי הז"א רחוק מאד מן הפנים דא"א, ואי אפשר לו לקבל כי אם ע"י או"א. ומ"ש בספר הכונות שאחר תיבת ועד דברוך שם תכוין להעלות אותם ניצוצות עם נפשך בסוד מ"ן בתוך הם' סתומה שהוא הכלי דמלכות עכ"ל, ונראה שצריך להעלותם תחילה אל ז"א ואח"כ הז"א יתן אותם למלכות כדי שיהיו בסוד זכר נקבה, כמ"ש ביחוד דיושב בסתר בתיבות אליך לא

יגש, **והנה** בתיבת מלכותו כתב להעלות רוחינו בסוד פקדון בבחינת מ"ן למלכות וברדוש י' דקריאת שמע שעל המיטה כתב על פסוק בידך אפקיד רוחי, המעם כי הרוחין הם מז"א הנקרא רוח ולכן אנו צריכין להפקיד לה בסוד מ"ן בחינת הרוחין, לפי שהיא צריכה אליהם כדי להזדווג עם ז"א שהוא בחינת רוח עכ"ל. נראה שבתיבת ועד אנו מעלים לה נפשינו בסוד פקדון בבחינת מ"ן ורוחינו בפסוק בידך כדי שבשעת הזווג תעלה המלכות הרוח אל הז"א כדי להמשיך מ"ד והיא תעלה מ"ן ע"י הנפשות כנודע. וכן מ"ש בתיבת מלכותו להעלות רוחינו בסוד פקדון, רוצה לומר וכל שכן נפשינו שכבר נודע ששניהם צריכין לצורך זה למ"ד וזה לבחינת המ"ן, ומכאן אנו לומדים שבזווג הוי"ה ואדנ"י כשמכוין להמשיך מ"ד ע"י הרוח צריך להעלות הרוח כדי להמשיך בחינת המ"ד עם המול':

כתב בדרוש ששי דראש השנה וז"ל הכונה השנית היא כי נודע כי לארבע מוחין דאור מקיף של התפלין יש ד' קלפים לבנים, אח"כ יש אור מקיף אחר לכל המקיפים הנז' והוא בחי' הבתים של התפלין, והוא מצד אימא, אח"כ עוד מקיף אחר

החיצו' שבכל עולם ושל כל פרצוף ושל כל ספירה הוא בחינת העשיה שבספירה ההוא או הפרצוף ההוא או העולם ההוא, א"כ בכל מצות מעשיות מקבל כל פרצוף בערך היותו בחינת עשיה בערך הפרצוף העליון ממנו, ובמצות התלויות בדיבור מקבל מוחין בערך היותו נקרא פנימיות ובחינת אצילות בריאה יצירה בערך התחתון ממנו, וכמו שכותב מורי הרב ז"ל בכל מקום ובכל קיום מצות דכל פרצוף וספירה דפרטי אבי"ע, וכן על דרך זה האצילות נקרא אצילות בערך התחתון ממנו, ונתקן בעמידה, ונקרא בריאה בערך העליון ממנו, ונתקן ביוצא, וכן על דרך זה בשאר הבחינות והנה ההכאה הנז' שמכים הכלים דאצילות ע"י הכלי דמסך דאימא להוציא קול ודיבור זו"ן בחינת בי"ע, וכבר נודע כי כל הכאה הוא סוד זווג והורדת הטיפה (כמ"ש בשער א"א פי"ו) [שער אנ"ך פרק ט'], וכפי מ"ש שכלים דאצילות הוא בחינת ז"א דאצילות איך יכה הז"א במסך דאימא שהיא גדולה ממנו, כבר כתב הרב ז"ל בשער דרושי אבי"ע פי"א כי זה המסך הוא מבחינת חיצו' היותר חיצון דאימא והוא גרוע מן הז"א דאצילות:

והנה ההכאת קוצא דשערי נראה שהוא המשכת הטיפה דא"א ע"י או"א שכן כתב בפי"ג דשער א"א שהש"ע נהורין דא"א נמשכים אל הגרון דא"א ומשם אל או"א ומשם לז"א ע"ש. וכן כתב ג"כ שם בפי"ד כי הק"ן נהורין אימא מקבלן ע"י א"א להיותה דבוקה בו אבל הז"א שהוא רחוק מאד מן הפנים דא"א אין נמשכים לו אלו הק"ן רבוא אלא ע"י אימא עכ"ל. וכן כתב מורי הרב ז"ל בפ"ה דשער א"א [כה] בענין הי"ג חוורתי הנמשכים לז"א בויעבור כי בתחילה מאירים ברישא דז"א למעלה ואח"כ עוברת ובוקעת גולגולתיה מאחורוי ואח"כ עוברת עד הפנים שלו ג"כ כדי להשלים י"ג תיקוני דיקנא, וכן כתב בפ"ט דשער הנסירה שהו' תיקוני דגולגלתא דא"א שהם ג"ט קע"ד פ"ח שנמשכים לז"א בויעבר נמשכים תחילה

* עם א"א — הכי גרסינן כתי"י ור"ל שאז"ל הס עם א"א נקדר ההשתלשלות, וגירסת הספרים אתי שפיר יומר. (מעיל אליהו)

תורת חכם

קנו

דיצירה, ר"ל לבריאה דחב"ד דעשיה, אח"כ עולה הבינה להוד דיצירה שעולה היצירה שעלתה בכחינת בריאה שהוא בינה להוד דיצירה, ר"ל לאצילות דחב"ד דעשיה, ועולה הכתר דעשיה לנצה, ר"ל שעולה לאצילות דחב"ד דעשיה, ואח"כ עולה החכמה דעשיה לנצה, ר"ל היצירה שעלתה לבחינת חכמה האצילות עולה לנצה ר"ל לא"ק דחב"ד דעשיה, ועולה הכתר דעשיה לתפארת דיצירה, ר"ל לא"ק דחב"ד דעשיה, נמצא שהעשיה דחב"ד דעשיה עלתה ד' מדרגות, והיצירה ג' מדרגות, וכן הבריאה דחב"ד דעשיה והאצילות דחב"ד דעשיה הם נקראים עשיה ויצירה בערך העליון מהם, ועולים גם הם על דרך הנו, וכן על דרך זה עד רום המעלות. ואח"כ מ"ש להעלות חסד דעשיה לחכמה, ר"ל להעלות בחינת אצילות דחג"ת דעשיה לא"ק המתייחס אליו שהוא המודריגה הפנימית והעליונה שלפנים מן החסד שהוא בחינת אצילות דחג"ת לחכמה דעשיה, שהוא המודריגה הפנימית הנו' הנק' חכמה וא"ק בערך החסד והגבורה שעולה לבניה, ר"ל הבריאה דחג"ת שעולה לאצילות דחג"ת, והתפארת דעשיה לדעת, ר"ל היצירה והעשיה דחג"ת דעשיה לבריאה דחג"ת דעשיה, וכן על דרך זה החב"ד דעשיה נקרא חג"ת דעשיה בערך העליון מהם ועולים גם הם, וכן על דרך זה עד רום המעלות. ומה שאנו ממשיכים מן הדיקנא לחב"ד שכח הדיקנא לאכפייא דינין וע"י נדחה האחזיה מהם ועולים, ומ"ש שבחינת הג' ב"ן דדיקנא דא"א דעשיה נמשכים לדת"י דגבורה דדעת, ר"ל לצד הב"ן דיצירה דחב"ד דעשיה, ועל דרך זה נקיש לכל מיני עליות שכל מ"ש הרב ז"ל הוא משל, וכל זה למדתי מתוך דברים אחרים שקבלתי ממורי הרב ז"ל.

ומ"ש מורי הרב ז"ל שזווג פנימי ומקוף הם בחינת זו"ן הוי"ה ואדנ"י עכ"ל

מצד החכמה עכ"ל, נראה שמקיף ד' קלפים לבנים הוא מקיף דצ' דחג"ת דאימא, והמקיפים דח"ב דחג"ת הנו' * הם הבתים של התפלין, והמקיף שעליהן והצ' דצ' של המקיף דבלי החיצון דחג"ת ** דאימא הם התפלין עצמם. לפי מ"ש מורי הרב ז"ל שכחול בסדר תפלה נתקן אבי"ע דח"ב דבינה דז"א ובשבת כליל שבת נתקן בינה דחכמה דז"א וביום שבת חכמה דחכמה דז"א, נמצא שמלכד שנתקנו נרנח"י דנ"ר דז"א ע"י המאציל העליון מאליו פנים ואחור גם נתקנו ו"ק דבינה ודחכמה דז"א מאליו על ידי המאציל שכל זה נקרא בחינת אב"א שנתקנו קודם שבא אדם הראשון כמ"ש בשער מ"ז שער סדר אבי"ע [פ"ה], ומ"ש בשער המוחין [פ"ט] שבלחש דשחרית דחול נתקנים בינות דבינה דזו"ן, [כט] רוצה לומר בינות דח"ב דבינה דזו"ן, ר"ל אצילות דבינות דח"ב דבינה דז"א שהו"ק דח"ב דישסו"ת נמשכים בקריאת שמע. ומ"ש שמקום ז"א הוא במקום א"א שעולה שם ז"א במנחת שבת, רוצה לומר (נ"ר) [ג"ר] דאז"א שהם נקראים בחינת א"א, כמ"ש בשער מאמרי רשב"י פרשת יתרו ע"ש. נמצא שכל עליות דזו"ן עד חזרת המוסף היו עד כתר דז"א דאז"א וכן כתב מורי הרב ז"ל***:

והנה לבי אומר לי לפי מ"ש מורי הרב ז"ל [כ] שכל העליות הם מבחוץ ולפנים וממטה למעלה א"כ בנות הרב ז"ל שכתב (שעה"כ דרוש א' דקבלת שבת דף צ"ד ע"א ועיין לעיל דף י"ג ע"ב) בהבו לה' בני אלים הכונה היא כך שמ"ש שכתב דעשיה עולה ליסוד דיצירה, ר"ל שהעשיה דחב"ד דעשיה עלה ליסוד דיצירה, ר"ל ליצירה דחב"ד דעשיה, שעשיה דחב"ד דעשיה נקרא כתר דעשיה מפני שהיא ראשונה ממטה למעלה כמ"ש במקום אחר, ואח"כ עולה הדעת דעשיה ליסוד דיצירה ועולה הכתר להוד, ר"ל שעולה היצירה דחב"ד דעשיה לבריאה דחב"ד דעשיה, ועולה הכתר שהוא העשיה דחב"ד דעשיה להוד

* ר"ל ל"מ דלגס שנקרא סו"ב ועיין לעיל דף ק"י ריש ע"א. (מעיל אליהו)

** לא ידעתי למה פרט בכלן דכלי החינוך שאם הוא בעצור שמעוה צמעה היא צחינוניות א"כ גם במקיפים הוא כן שגם בכלל מזוה כמעשה. (מעיל אליהו)

*** עיין לעיל דף קל"ט ע"א הכרח לפירושו ודו"ק, ודף ק"ט ע"א. (מעיל אליהו)

בכל לילה אחר סדר אנא בכח יאמר פ' זה
אתה תקום תרחם ניה' הוי"ה בליור ג"פ רי"ו יה הו וה
 (פי' ה' ראשונה בליור רו והנ' רי והג' ר"י)
כמס' יאהויהה מצפין מצפין ע"ה.

וירמ"י או"א שבכח סגולת ב' שמות הוי"ה ואהי"ה ושני מלפ"ן
 מלפ"ן והכולל העולים כמס' תרח"ם שחשוב והרחם על הנפשו'
 והרוחות והנשמות שנמסרו ביד הקל"י ע"י הולאה זרע לבטלה שלא
 ממני ומכל עמך ישראל שלא במקום מליה ותחזירם אל הקדושה
 ויעלו עם נפשי רוחי ונשמהי אל יסוד דנוק' קדישא דז"א להעלות
 שם מ"ן.

ירמ"י או"א שבכח סגולת אמירת פסוק בידך אפקיד רוחי וכו'
 שאומר עם כללות כל הכחות שאכזין בו שתשלח אימא אח
 שתי ידיה יד ימין ע"ג יד שמאל אל יסוד דרחל להיות שם כלי דמ"ן
 ובית קיבול למ"ד והיו למאורות ה' אוהיות **מנצפך** הנמשכים
 משם **בוכו** חילוף שם אהי"ה **אהיה** שבצ"י העולה כמס' ידך
 בה' אלבעוה יד ימין, וה' אוהיות **מנצפך** השני הנמשך משם
בוכו העולה כמס' ד"ר אוהיות דמלא דמלא דארכ"י.

אלף רמד פא דלת רמד תיו גון ואו גון יוד ואו דלת
 יהירו בה' אלבעוה יד שמאל הרמז צס"ת של בידך אפקיד רוחי.
והנני מפקיד נפשי ורוחי ונשמהי ביסוד זה דרחל בסוף שתי ידיים
 האלו כדי לעורר מ"ן לרחל לקבל מ"ד ותעשה באר מים חיים מים
 נוצעים הרמז צר"ת של בידך אפקיד רוחי **באר** העולה כמספר

יאהלוהתים יאהרונהי

וירמ"י או"א שבכח סגולה שם **פאי** היולא מר"ת פדית אותי
 ה' העולה כמס' **יאהרונהי** שהפדה אותי דבריתי ברית
 קדש מבין הקל"י בכח סגולת ג' שמות **אל אל אל** העולים
 כמס' **מג"ן** היולאים מג"פ רי"ן שיש בליור הוי"ה: שבפ' הזה י'
 של הוי"ה עם **ה** ראשונה בליור **יה**. וה' ראשונה של הוי"ה עם ן
 בצורת

תקוני השגיאות

הנה טה שבתוב בלוח הטעות דף א' ימנה הדפים

מן ברוך אתה ולא מן התהלת הספר: אוצר החכמה

בתי' ברוך ד"ה ולזווג פ"ר הזכ"ד כ"י יסו"ה כו', ול"ל על תיבת
ויסו"ה ב' קוין כזה " ישם ע"י נוסמ"ב ול"ל עסמ"ב. ישם בליור שם קנ"א
ינדף א' ככוע"א וכסס קנ"א בליור. ל"ל בליור רל"ב כזה א' קף | הההו
| הההו | יו"ד | הההו | הההו | ישם שורה א' דיה להמנ"ך כו' דיווגי
ל"ל דיווג. ישם בתי' אתה בשורה ה' כתוב שם ד' מלואי אקיות: ול"ל ג'
שמות קס"א וקמ"ג וקנ"א. ישם בשם הג' שהוא קמ"ג כתוב ה ביד. ול"ל ב'א':
דף ב' כוע"א בתי' השם של הברכה בכל לילה יכוין בשם מ"ה בנקוד, נ"א השם
ע"ב מלא דמלא השיך בליל ש"ק ל"ל כלו בקמ"ן. ישם ע"ב בתי' המסיל כתוב
שם ג' היות המשלבים כו': נ"א המשלבים: ישם ד"ה פ' במס"ק ה' הם
ה"י והרמ"ז כתב כ"י ב"ס בא"ת ב"ס הם י"ז ע"ס ב' אותיות הרי ה"י וועיל
שלא להזכיר מ"ק כהוהרת הרז"ל: דף ג' בתי' על כו' שם חשב ג"כ על במיק.
ל"ל ג"כ בזה האופן כי על ב"י"ק בכ"ר חושבן י" וביה הרי ב"ה: ישם
בשם הוי' בליור עיינין. ול"ל באות ו' ג' עיינין ואו יהי' ההשכון מהזויק כ"ד
עיינין וכן בכלם: ב"דף ה' כוע"ב דיה יכוין לאלק האור המתפשט ביסוד
דתבו'. והרב הר"ם דוויך גורם בעטרת יסוד וכן ב"דף של ליל ש"ק הגיה כנ"ז.
ב"דף ו' ע"ב ד"ה גם יכוין להמשי' לאו"א ודעת. ל"ל דכללות כ"ד שעות שכן
מביא ה"ר ש' דוויך משם הרב עלי נהר ד' י"ג ע"ג. ישם ד"ה ה' אלקינו ה'
וכו', השילובים והשם אדנות כתב הרב הגז"ל שהם ע"ס. (וכן הגיה הרב
הגז"ל) ובשאר הסידורים כתובים הם: ב"דף ו' ע"א בשורה ו' המסיים לכהכ"ד
דאבא וכפי הגז"ל צריך לסיים ג"כ דכללות כ"ד שעות: ב"דף ח' סוע"ב ד"ה
גם יכוין להעלות א"א ונו"ק כו' עד רוס המעלות: ב"דף ט' סוע"א
ד"ה יכוין כו' ואבא ע"ה תכונה. ל"ל ואי' ע"ס תכונה. ישם ע"ב ד"ה
גם יכוין להמשיך הג' ע"ב כו' וי"ע ועי"כ. ול"ל אחר תי' וי"ע ע"ס ה"ג: שם
ויכוין לזווג יסו"ה הראשונים כו' ומתלכשים ד' מוחי' חכמה בגלח כו' והם
גל"ס דא"ת. ול"ל דא"ח דכינה דנה"י די"ס. וכעד"ז כו' והם גל"ס דא"ח דכינה
דנה"י דתכונה: שם בליל ש"ק דג"פ. גירסת הרר"ש דוויך דה"פ. ב"ד' י' ריע"א
שורה

שמן חג דרושי הלילה פי על ש' הכונות ופרי עין חיים ששון

פנ"פ וכו' וז"ל לאחיה לורך הביא רבינו ענין זה פתח בק"ם
 שט"ה וסו"ס בחפלה וי"ל דנא לאשמועינן דזמן שבהמ"ק היה
 הזווג שב"פ בין ביום ובין בלילה להוציא נשמות חדשות ומספיק
 בלילה לחדש הנשמות הישנות לא כן עשה בעה"ר אחר המרבץ
 ביום בעלמנו אפי' הזווג דפנ"פ הט נקראים אב"א ומשם באים
 הנשמות לעולם אבל לא בלילה כלל רק לחדש הנשמות הישנות
 העולים ויורדים בכל לילה בסוד חדשים לבקרים ועיין להרב
 יפה שעה דק"ן ט"ב :

ג שם ינחילו לזו"ן בנייהם את המו' והעטרות שלהם ע"כ פי'
 החסנתא דא"א וכו' עטרים ופירות דברים אלו למה נק'
 עטרות הוא יען שמחלבים בעטרות של היסודות דא"א
 ונפורט בע"ח שכו"ה פ"א ושורשם הם מבחי' ב' כהפין דא"א
 כמבואר בע"ח שכ"ט פ"ו (ש"א ספ"ו) :

ד שם כרי שאח"כ בשעת תפיל' י"ח יזווגו גם הם זו"ן כנודע
 ע"כ לעיל דרוס ו' דעמידה בברכת ש"ש יע"ש :

ה שם והנה חסידים הראשונים לא היו לריכס לזו"ן רק פ'
 ראשון כמעט ישראל כנז' בגמ' דברכות וכו' גם ד"ג
 ודע למעלותם של החסידים הראשונים היה שהיה חורחם
 אומנותם כנז' גבי ר' שמעון במס' שבת ד"י יע"ש לא כן אנו
 בענ"ה דורות אחרוני' אשר אנהנו זמנים ימינו ושנותינו בהבלי
 הזמן עבור דוחק הפרנסה ומאין יבא עזרי וכו' :

ו שם זווג עליון של אחר ח"ל כדי לחדש הנשמות הישנות וכו'
 אח"כ אחר ח"ל להזווג ללורך חידוש הנשמות כנז' ע"כ
 פי' הישנות אך עיין לקמן פ"ד דנראה דזווג של הלילה הוא
 לכה"ל לעשותה בלי ודחא ונראה דעשה ב' בחי' בלי ודחא
 וגם לחדש הנשמות כנז' :

ז שם הלאה שפירש כל פרטי הכונות והיחוד כדי שנוכל
 לגרום זווג העליון ע"כ לעיל דרושי ק"ם דרוס ב' בענין
 ב' פעמיו אשר אנהנו אומרים ק"ם בחפלה שמריה יע"ש :

ח שם כך יחוד ק"ם של היום הוא גדול משל לילה וכבר נת'
 באורך ועי"ש ע"כ לעיל דרושי ק"ם דיו"ר דרוס ב' וג' וד'
 ודרוס ו' יע"כ ע"ח שכו"ה פ"ד :

ט שם כי זה הזווג הנעשה בלילה גורם תיקון וטוונות בלי
 היסוד דנוק' וכו' ללורך היום ע"כ ע"ח שט"ל פי' שער
 דרו"ק יחוד י"ט דב"ן עו"ת דרוס ק"ם שט"ב :

י שם הנה מוקום עליית הנשמות בכל לילה היא ביסוד המול'
 נוק' עליונה שהוא בית הרחם שלה וכו' עיין לק' פי' דנרא'
 שהיא רחל חו"ה דק"ג ע"כ ד"ה וכחכ"ו ועיין מ"ס בקונט'
 פתח עינים בק"ם שט"ה בפ' הנז"ל וז"ל אך כל הנשמות עולות
 במל' דאז"ל הלא לא כל אדם זוכה לנשמה דאז"ל ואיך עולה
 למקום שאין שם שורשה (עיין לק' פ"ד אות ב"ח מה שיש
 להבין עוד בזה) ואפשר שעולים במל' בכלים חו"ה שלה או
 אמלטיים שלה או פנימים שהרי היא יודת בבי"ע בג' כלים
 שלה כנז' בע"ח ש"מ"ד פ"א ובס"עו"ה ד"ה יע"ש ועול"ב"א כפי
 שורש נשמתו ומי שלא זכה לזה פורח באויר כנז' בזהר ועיין
 בס' יפה שעה בזה ד' ק"ך ע"כ יע"ש ועיין ע"ח שט"ל ספ"ד
 ובס' אגלולים ד' ע"ו :

יא שם ושורשם בה' מקומות כנז' באד"ר והם בחוטמת
 ובפומא ובדרועין וכו' שער מאמרי רש"י שם ובוק'
 אדר"ו ד' ס"א ע"ב יע"ש ע"ח שכו"ה פ"ב דרוס סוד מנלפ"ך
 לעיל ד"ב ע"ד בברכה על נט"ו יע"ש :

יב שם ולכן הולך שכל יום נסמך את הנוק' דז"א שה"ס
 חש"י ולקשרה בזרוע שמאל שהיא כנגד בחי' גבורה יד
 שמאל דא"א וע"י ימחוקו הגבו' והדיינים שנוק' כנודע וכו'
 וזה הוד מקומה בא"י ומשם נמשך אל היסוד דנוק' דז"א ע"כ
 עיין ס' מאמרי רש"י ד' ל"ג ע"ד באדר דק"ל ע"ב יע"ש
 נכר שלום בהקדמת הספילין ד"ן ע"ב והחדש ד"ב ע"ח ש"ג
 ספ"ב ס' רוס"ק ד' מ"א יחוד ב' החוטם ועיין בס' יפה שעה
 ד' ק"ך ע"ב שנהקשה בזה ולא ידעתי מה מתיחתו אחר ראות
 דכרי רבינו בס' מאמרי רש"י שם ונ"ס שם ועוד דכרי ל"ח
 מה ענין ב' כהפין כאן שלא דיבר רבינו בזה רק בכו"ג הנז"ל :

יג שם וזהו הו"ד מוקומה באימא עלאה ומשם נמשכה אל
 היסוד

ביאה זו דבחי' פנ"פ לתקן מה שחטאו בחי' וא"כ ביחה זו
 דבחי' פנ"פ אינה נחשבת אלא כאלו בלא מבחי' אב"א יע"ש
 (ובס' הסקדמות דע"ז ע"ב וע"ד ס' אגלולים ד"ח הקדמה ו'
 ודע"ו ובודאי אין שינוי בענין הזווג דהכל הוא להביא נשמות
 לעולם בין ביום ובברכה שם שלום ובין בלילה אלא דזה דכללות
 וזה דפרטות) (ועיין בע"ח שכו"ה ס' כללות אבי"ע פ"ד ז"ל כי
 אחר המרבץ שאין זווג (פי' שלום) ואין כגון זורע גינתו רק
 גינה לומחת מן הספירין אשר ילאו בה ומשם חוזרת ולומחת
 והספירין הם הנשמות הדיקים אשר נמחו וילאו מאגינה
 העליונה מלכות והם חוזרין לעלות שם כבוד מ"ן או מ"ד
 וז"ס אור זרוע ללריך שכבר נזרע מעיקרא ואינו זורע עשה
 מחדש כנז' וזה חרומה דקס"ו עכ"ל) עוד אפשר לו' בהיות
 לזו"ן מו' דו"ק דא"א נקרא זווג אב"א אפי' שהוא פנ"פ ועיין
 להרב שם שלום ז"ל בהנהגותיו על ע"ח שט"ו ספ"א ז"ל הדרך
 לענינינו אחר שכתב סדר התחלקות לא"א ויספ"ו לד' זוגים
 שמוזווגים בבחי' הנ"ר וז"ק שבהם כתב עוד גם כל זוג מנד'
 זוגים הנז"ל נתלק לב' זוגים זוג הנ"ר זוגו הו"ק שלים ודלא
 שלים והרי הם ח' זוגים והנה הזווג העליון דג"ר דא"א הוא
 שנספק מהמרבץ והזווג דו"ק דג"ר נמשך מו' גדלות לז"ק
 דג"ר דזו"ן להוציא נשמות חדשות אותה אשר כבר נכרחו (פי'
 באד"ר ועדיין לא ילאו לעולם (עיין ס' המלות פ' הלאה)
 ומוזוג דג"ר דו"ק דא"א נמשך מו' גדלות לג"ר דו"ק דזו"ן
 לחדש הנשמות הישנות ומוזוג דו"ק דא"א נמשך מו' גדלות'
 לז"ק דו"ק דג"ר דזו"ן ומוזוג נמשך הארס ושפע וחיות וזוון
 וסם בחי' שאר וכמות לא"א דיני' וכו' יע"כ כ"ס דט"ל ודב"ן
 נמנינו למדין מלשון כנז' דיו"א י"י חפלותינו מוחין גדלי' לזו"ן
 מבחי' ו"ק דג"ר דג"ר דא"א וזה לנשמות חדשות שכבר נכרחו
 וכן ע"ד מו' דג"ר דו"ק דא"א ללורך לחדש הנשמות הישנות
 וכל זה בודאי נק' זווג אב"א אפי' שהוא פנ"פ יען נמשכו
 מבחי' ו"ק (נמלא דים ג"ב כמה מיני נשמות חדשות א"נשמות
 העתיקות לבוא בחלק ה"ז ב' אותם הנשמות מזהר עילא' שהי'
 באד"ר ונשתלקו בעת תעא אד"ר ג' אותם אשר היו באד"ר
 בעת התעא ואח"כ באים לעולם הוא פעם ראשונה שבאו לעול'
 כנז' בס' המול' פ"ס ו"ס מאמרי רש"י שם ל' לחדש הנשמות הישנות'
 והם המנוגלים וחוזרים ועיין בס' פנ"ח דרוס ח' משער החפלה
 בהגהת קול הרמ"ז) והוא שכתב עוד בזהר שלום דל"ו ע"ב
 והחדש ד"י ע"א ז"ל הדרך לענינינו והנה כל הברורי' והתיקוני'
 הנבררים ונחקנים בו' ימי החול ע"י הספלות והמלות אפי'
 שום בהם (בנין אב"א) ונסירה ופנ"פ וזווג הכל הוא בירור
 ותיקון פרטוף אחר הנק' ו"ק ונקר' חילוניות ונקראים בלי' ונק'
 בי"ע והוא ע"י יסודות הנק' גם הם ו"ק חו"ה ונקר' כלים
 בי"ע בערך א"א עילאין ואותו הזווג הנז' בימי החול אינו
 זוג שלם דזו"ן אלא דיעק"ר ואח"כ בשבת וכו' ע"ד אעפ"י
 שום בנין אב"א ונסירה וכו' הכל הוא פנים ג"ר והוא פרט'
 פנים לכל מה שנתקן בו' ימי החול ואו הוא זוג שלים לזו"ן
 כי כבר ים להם חיים דכללות דאז"ל מא"א עילאין יע"ש -
 נמנינו למדין דזווג דימי החול נקראים דלא שלים והם דיעק"ר
 וזווג דימי החול נקרא אב"א כנז' בס' המלות שם יע"ש (ח"ח
 דקמ"ח ע"ח ס' הסקדמו' ד' ע"ג ע"ח והם ו"ק ובכל ו' ימי
 החול אין זווג כלל דז"א נחלל בהם זו"ן אדוליס רק בשבת
 בליל שבת אחר חרות ובחפ' מוסף ש"ק כנז' בס' הכוונת'
 דרוס שבת ובדרוש ח' משניו החפ' יע"ש ואו הוא זוג שלים
 דזו"ן אדוליס פנ"פ ממש (נראה דמוזוג של ש"ק יולא' נשמו'
 חדשות כמו שהיו בזמן בהמ"ק ועיין בפ' וירא בס' הפסוקי'
 דשם ביאר רבינו דנשמות חדשות אינם נמשכים כ"א בשבת
 וז"ט שאו הטיפה נמשכה מרום המעלות יע"ש) ובה נמלא'
 דזה שכתב רבינו כאן דתפלתינו מעולה לפי שעה להביא נשמות
 חדשות מבחי' אב"א בלבד מדבר בחול שהוא ע"י יעק"ר כנז'
 ולא בחפ' ש"ק אך קשה מ"ש חדשות דאין נשמות חדשות
 בחול ע"י יעק"ר רק ע"י זו"ן אדוליס כנז"ל ואפשר דמלא'
 חדשות ליחא וז"ט עיין לק' אות כ"ג :

יג שם לפי שבזמן שהיה בהמ"ק היה הזווג העליון בבחינה

אלה היא רחל הכוללת דכ"ד שעות דיום סקודם ועיין דניש
בהקדמת המענין ונתנס חצין ועיין מיש פס בלות סי :

ועד צמלה ועד אחר גמר כונת המשכת מוחין מוחין
דחיליות לאריח דצריאס ומי יכין להמשך החצ"ד
דליעא צחצ"ד ד"יח ולאריז להמשך חללם דמוחין דמלך
אבא נרנחיי שלם לז"ח כל זה קודם קבלת דחצ"ד וזה יען
רמיח קדורים דמיש נפל בנס צפור הכחצ"ס ולא סדרה
הקדר לפיך והוא על סדר המשכת המוחין של הקיס ועמידה
מוש וחיין לפנות ודי בזה לבני צפור הכונת ולי למה לא
מליט צחית מקיפין צקיש להמשך ליה דללס וגס הכח
עיי כפל החקרים כמיש צכונת קונת הכל כמדע לעודי
הי צכונת ועיין סס צקדור :

(ה) שם צחול יכין לחקן הכלי דמק דזיין סבוליס
דכ"ד שעות דשיק ודשצונת האוא [כה"ס הקדמת המענין
צקופ] וכליל שנת הוא לחקן הכלי דטקצ"א דזיין סבוליס
דכ"ד שעות דשיק ודשצונת הסיח ויכין בכללות צ"י צינות
לעולם ועד לכפור את זרין המענינים צמקונתס אצ"ח ולפלו
לחק דחריח וסס יחורו פצ"ס ומחדווג"ס ובר עיין צמיח סי
ליס פיג שג"ל פיז ומי"צ שלי"ד פי"צ כלל ד' שפיה פי"צ כלל
ד' וסס כחצתי בזה יעי"ש ועיין ערד מיש לעיל צכרת
הופיל ג' חקירות וצפער צחקירס ג' שהארכתי לדעת צחי"
המשכת המוחין דזיין סבוליס וצפערתי מה עכנס יע"צ"ב :

ודנה צעמן הכ"י אחון אלו הגמטריס לה לצכין
גופא וליקודס וכן כמה צחיתת שג"ה ציקוד
הארכתי צמיח שליח פיג על מיש רצ"ס ומחור לעיין כי
כצ ציארס כי חחילה מקבלת מנלפך לי דלת אחד עיי
ז"ח ואחי"כ וכי הנה לעיל מזה כחצ סס רצ"ס שעי"י זה
נעשה למקצ"א כלי דזיין עם המיין צ' יכין וצ' דלחור וצ"י
מצי"ש דויד ע"צ וסס כחצ"א דכלי דזיין עם המיין הוא
צכחית ע"צ קדס וסס צ"ן [ועוד דשצנר כ"ס פי"צ וצכ"י
כחצ דסס צ"ן הוא המיין והוא רחל דצוונה וצמיח כחצ
סהמיין סס הצכורים ועיין שלי"ד פי"צ כלל פי"ן] וכעין זה
חלינו צכונת קיש שפיה צקדור להרמיש דל שכת צכ"יין
צכל צחיות אלו והוא דצמלת צכמלוי אלו ממשכ"ס ללוקי
הכ"י ומנלפך שהוא הכלי והמיין דידה דצחיתת איחל וז"ח
ואחי"כ כחצ עוד לכיין להמשך רי"ו החחחון שהוא הכלי
דילס כמי"י סס צפירות בהקדמת הסדר שעי"ב כונת הרי"ו
והשחל ל"ל דמחור שנעשה הכלי דזיין עם המיין עיי כי"ב
אחון ומנלפך הכי"י למה זה עוד להמשך לה רי"ו החחחון
שהוא הכלי כמי"ש צמיח שג"ל פי"י וצפער עי"ת דרוש ק"ש
שפיה וצפער רוח הקדש דין יחור י"ע וצפער מצ"ש דמיד
ע"צ וצפער סבונת דרוש ח' דקיש של הלילה ח"ל והוא
כי הנה כל זה הכלי דיקוד והמיין דמקי הכי"י הוא צכחית
הארת המוחין שקבלה היא שלם עיי זונת אמנס אחי"כ עיי
זונת שפוליס זיין לחיק אויח אז רותן לה הרי"ו הכי"י עיי
זונת והשחל נמ"ל שמתן לה צ"י צחיות אחד שלם עיי
זונת ואחד עיי זונת וכל זה נעשה לה כלי [תרי"ח ד' קניד
ע"צ] אמנס עדין ל"ל דונה שמתן לה עיי זונת הוא ע"צ
קדס שהוא רי"ו הכי"י אמנס השס צ"ן צעלמו שהוא צחי"
רוחא דצוונה שהוא כח המעלה זיין מחי ניתן לה אית
צכרת ש"ס שלום של העמידה ליהא דשס הוא זונת להוליד
כשוחת כמי"י סס צהדיא וצפער רוחיק יחור י"ע דהרי"ו רתן
לה צלילה לעשותה כלי ואחי"כ צמי"ש הוא להוליד כשעות
יע"ש ואי"ת דהרי"ו הכי"י הוא עלמו צחי"י סס צ"ן הכי"י ומשעש
לשפיהס לכלי דנוקצ"א ולצחיתת רוחא דש"י צוונה ליהא
צפער וצ"י"ש דמי"ד ע"צ כחצ דהרי"ו הכי"י הוא הכלי וסס
צ"ן

דחצ"ד וחגיגה ונחמי יעי"ש ונתנס חצין וכעדין ל"ל צמוחין
דפצ"ס צמלת צכמלוי ושאר פרטי דקדוקים צמלת אחד
כחצתי צמלונת צקיש דיו"כ יעי"ש וצמלה ישראל אוח צ' וכ"ה :
(ס) שם יכין להמשך העיפה הכי"י מעורבת עם חילי
אריח כתי צפער סבונת דרוש צ' וגי ודי ודי
דקיש דיו"כ עי"ת שבי"י פי"ד וצכ"י :

(ז) שם יכין להמשך ע"צ וה"ג מחצ"ד לחצ"א [פי"
שכצנ נמשכו צחצ"ד לחצ"א צמלת הי חלטינו
סי וענתה נמשך ליסודו ומקודו ליסוד דליעא שהס רי"ו
הפולין דלוחיות דויסע ויצ"ח ויע וכי נחצ"י צפער סבונת
דדושי הלילה דרוש ח' ופני"ח פי"ז עי"ת שג"ל פי"י שער רוח
הקדש יחור י"ע דין שער מחמרי רצ"י"י פרשת צחצ"ח על
מי"ש צוונה דין ופרי נשא דקליה עי"ת דרוש ק"ש שפיה
יע"ש וכליל שיק הוא צכחי"י אויח עיי וצכחיתת הכחך ועיין
עיי ש"ע פי"י והצ"ן זה :

(ז) שם להמשך ויק דמוחין דגדלות דליעא לחצ"ד
וחגי"ת דז"ח ע"כ ויש ספרים שכתבו ג"כ עם
המוחין אלו דליעא מלוי הויה דע"צ והויה פסוע כעכ"ן
מוחין לחצ"א הכי"י צקדור צכונת עמידה צמלת נומל חקרים
עודים יעי"ש ולקמן צכמלוי ולעיד כחצ"א דכן ל"ל דומיח
קיש דעכ"י סככס"ס הריק דמוחין דגדלות דז"ח והוא
דצחיתת כל"ס פרימ"ס כמי"י צפער סבונת דרוש ח' מדרושי
הלילה דיה ועיין צכרת אצות וכי"י יעי"ש ועיין מיש לעיל
צכרת האפ"ל צדיה ולחקירה אי"כור דריק אלו סס ג"כ
לצחיתת צ"ן דצ"ן הנחון צחחילת הלילה יעי"ש ועיי"ש מיש
עוד סס צמלונת צדיה עוד יסוכר :

(ח) שם כונת רי"ת רוחי"ת צקיש שפיה נחצ"י צפער
סבונת צקיש שפיה דרוש עי ועיין שאר

סליו"ן בזה צקיש דיו"כ צמלת אחד אוח ל"ח יעי"ש :
(ח) בשכמל"ן סס יכין להמשך מחיין של חרי"ו
החחחון דחצ"ד דז"ח לחחין דחצ"ד
דנוקצ"א וכן צדיה וכן דמי"י כתי צפער הכי"י דרוש ח' מדרושי
הלילה צמלת אחד פני"ח פי"י :

(צ) שם יכין לעורר את חרי"ו הזה החחחון ע"כ סס :
(ג) שם יכין ש"אירו ג' מוחין דחצ"ד [כ"ל ד"ח ועיין
שג"ל פי"י] צבולגלחא דלחא ועיין סי סבונת
ופני"ח פי"י דקיש שפיה דכחצ דילה וכן צמי"ח סס כחצ
צבולגלחא דנוקצ"א סתס לא כחצ לוח שער רוח הקדש
דין ועיין מיש לעיל צקיש דיו"כ צמלת צי"ך סס אוח ג'
יע"ש ועיין צפער סבונת דרוש ד' מדרושי הלילה ח' הזונת
הנעשה צחיל הוא צלחה ורחל יידה לצרי"י יעי"ש ואס כן
לוח כחצ צקדור דלחא :

מלכותו

יכין להפקיד כלין שלו צנוקצ"א לעלות
סס מיין ללודך זונת זה דז"ח עמה לחת
לה הכלי צחיתת לעולם ועד ע"כ כחצ"י צפמי"ח קיש שפיה
פי"י יעי"ש עי"ת שג"ל פי"י שער סבונת דרוש ח' מדרושי
הלילה ח' סס ח"ר דלריך לעלות דצמי"ח כחצ נפס וצמי"ח
כחצ רוח הילכך לריך לעלות שפיהס וכחצ כן להעליס
ועיין צפ"ר [תרי"ח דקלי"ו ע"צ] ופקדון זה הוא צנוקצ"א
לחא דזונת דחיל"י הוא עמה כמי"י צפער סבונת דרוש ד'
מדרושי הלילה ח' ל"ל אס כצנ עליט סס לפקדון מה עכ"ן
עוד לכיין לקמן צמלת יעלמו חקידים צכצוד לעלות נפשו
לחיין לצח"ר העליון הלח כצנ העליו"ת פי"ח ועיין שער הסקי'
דמי"ב ע"ד ח' צח"ר הכי"י הוא צלחה יעי"ש ועוד למה נפשו
ולח רוחו כמי"י כחון [תרי"ח סס] ח' מדרוש י' דשער סבונת
מדרושי הלילה ח' מוסס נח"ה דעלייחינו הוא צח"ל ולא צלחה
ונח"ה דחלל זח"ה ח"נה רחל המוחתענת ויודדת צקוד
נקודה צכרי"ח כמי"י דרוש ד' דקיש שפיה צפער סבונת
(כ"ה)

צ"ן הוא המין ועינין הם סכסכ צביו צעלמו דיש בזה עינים
 רבים ובה"ב רבות יע"ש [עין נ"ח ש"ח מ"ו ושלי"ד מ"ב כלל
 י"ב דלז נעשה לה דעת הפכוני] סוף דבר דנשאר לנו
 להצין מתי הוא זמן נתינה לה השם צ"ן שהוא המין רוחא
 דילה ועינין שער הפקוקים פרשה וירא יע"ש צענין המין
 ועינין בסי י"ש דל"א ע"א בהק' המעציר [דח"י] שכחצ דבליה
 בהמות נמקרים ז"ן ועולים לחיק א"י ומדווגים ונתון לה
 כלי ורוחא ואחר כך חוזרים לנעמה וכו' יע"ש כנאלא דכיון
 לה צ"ב חיות הכלי ורוחא ונשמע שהיא שם צ"ן דכיו
 קורא לשם צ"ן בשם רוחא ולא מלינו בקדור סקידר לן
 הרב ש"ש ז"ל צ"לור לכיון בשם צ"ן וגם רביו בכונה ק"ש
 שעה בשם דוכחא [עוד ל"ל דנע"ח שט"ל מ"י כחצ דכלי
 דא"מא היא ג' ע"ב ונע"ח שם כחצ שהוא שם צ"ן א'
 ועינין בשם שעה דקליד ע"א ועינין שט"ל מ"י מ"ש להקד'
 יע"ש בלות ו' ועינין עוד שם בלות ח' דשם כחצ שהוא ג'
 צ"ן ובכ"מ כחצ שהוא צ"ח רבוע פשוט ורבוט הויה דצ"ן :
ועינין עוד שם בשט"ל מ"י דמליט שמתן לטוקבא עוד
 בחינה אחרת ללורך הכלי דעין והמין בקד'
 פקוק צידך אפקיד רוחי כי צ"י הדיס דבינה שהם ה'
 אלבעות ימית ונעאלית שהם מנין ה' אותיות מכלפ"ד
 כפולות שם נעשים בחינה כלי אל הת"ל להיות לה בחינה
 מין ולזו נמשכים ומשם צוכיו שבבינה חילוף שם אה"י
 יע"ש ועינין בשער הכותית דרוש ג' דק"ש של הלילה ובצ"ח
 של"צ מ"ו ובכ"מ . וכעת לא יכולת להצין דברי רביו בל"ח
 בחינה מדבר א"תה כונה שהרי כל צ"ח הח"ל ינכס לכיון בק"ש
 שעה ועינין בקדור ג"כ ואח"כ רחיתי להרב אביגדור בסי
 כ"י סקרא ונרת הארץ שהארץ עוד בזה ובס"ד לקמן א"ש
 מקכים הפנאי אכתוב כל לשון באורך ברם כאן כצ"ח בקל"ר
 דברי ח"ל ולריך להצין א"ך ע"ב קדם ה"ו בשער הכותית
 דרוש ח' ומצ"ש דמיד היא רוחא הל"א אינו אל"א ג' ע"ב
 דקמ"צ כח' נע"ח שט"ל מ"י ובקשר ע"ת שם ושער רוח"ק
 ד"ן . ועוד א"ך כחצ בשער הכותית שהדיס שנותן אימא
 לטוקבא וכן א"י לאימא הוא ע"י הזווג א"ך הענין זה ע"י
 הזווג ועוד דאינו ע"י זוג אל"א הוא צ"ב צידך אפקיד רוחי
 וצ"ל זוג . ועוד א"ך כחצ רביו שהרי ש"ח הכלי שנותן
 אימא לז"א יורד לטוק' אי"כ נשאר אימא צ"ל כלי וא"ך אש"ר
 ועוד לע"ה לריך הדיס דאימא לטוק' וכן א"י לאימא הל"א
 כחצ רביו בקשר ע"ת דרוש ק"ש שעה דכל זוג הוא
 כפול צ"ן ללורך הכלי וצ"ן להיליד ובכ"מ וא"כ כחצ נעשה
 הכלי בזווג עלמו וא"ן לורך להדיס ולא למעך . ועוד
 דברוש נשילת אפי"ם כחצ דרוחא לעשותה כלי הוא שם
 צ"ן עלמו וצדושי לילית פ"א כחצ שהוא בחינה מלה הויה
 הכ"ו ונע"ח שער שנתח"א מ"ג ושליה מ"ג כחצ שהכלי שלה
 היא ע"י כ"ב אחרון יע"ש וה' נעשה צ"ל זוג . ועוד דבשער
 רוח הקדש ד"ן כחצ ללריך על השטחחות הקצר שכוין
 לעשות הכלי דאימא ע"י הר"י העליון ודטוקבא ע"י הר"י
 החחתון ככל מ"ש בליה בק"ש שעה ל"ל מה שייכות זה
 באחלע היום אחר שכבר נעשה בליה זוגים אלו רביו
 להוליד וחו הכלי שנושה עשה על הקצר אימתי נעשים
 הזווג להוליד . גם ל"ל דבשער הכותית דרוש הלילה דרוש
 ג' וד' וחי נראה שהכלי הנעשה בק"ש שעה היא לל"א
 וזווג הוא דיעקב ול"א בחלות יע"ש שרחל ירדה לצריאה
 ומחך הדרושים נראה שהכלי הוא גם לרחל ועינין נע"ח
 שט"ל ס"י יע"ש והל"א היא צב"י וא"ך יצא הזווג לעשותה
 כלי [עין צ"ב הכ"ו דרוש ד' דק"ש שעה שם נראה דזוג
 דמ"ח הוא דוקא יעקב ול"א והם הם ז"ן ולא ז"א ורחל :]
ודע"ד הכוחצ ל"ל לפי מ"ש נע"ח ש"ך פ"ט ובכ"מ
 ובקדור בקד' ק"ש שעה ועולים מוחין דז"ן

ע"ב רישא דז"א ונכנסים צינות ונצרות תוך ל"א ורחל
 וכתמות ומקדים ע"ב רישא דז"א כשעולים אח"כ לחיק א"י
 א"ך מדווגים ז"ן צ"ל מוחין סכימיים ולא בחוק גופו שנועדי
 ע"ב רישא ח"ה הפך קדר העמידה דבחמילה נמשכים כל
 המ"י אפילו דבחינה מצ"ב בצרכת אצות ואח"כ בצרכת ש"ש
 ומדווגים דא"ן זוג . בלא מוחין בחוכו אשר לזה הכריע הרב
 זנרת הארץ בקפדו כ"י לבוין הפך מוח"ש בקדור בק"ש שעה
 כמו שיראה הרוחא וכחצ לכיון אחר כל הנשכת המוחין
 דפנים צפנים בק"ש ע"ד מה שאלו עושים בעמידה צמלת
 מנן אצרהם אז הים מכוין זוג ז"ן להמשיך את הר"י
 ואכ"כ לא ידעתי א"ך צב"ל קושייתו שלא הצין עשה מעשה
 הפך הקדור להרב ש"ש זל"ה"ה אשר ידוע ומפורסם לכל
 יודעי מן דכל ר' לא חניס ליה וכפי דבריו ומעשה שעה
 לכיון להמשיך את הר"י אחר כל הנשכת המוחין דפנים
 אי"כ למה לריך שיעלו ז"ן לחיק א"י לנעלה וידווגם כדי
 לנעושה כלי וליתן לה את הר"י הל"א כל עיקר הזוג זה
 שנקרא בשם זוג א"י ושעולים לחיק א"י אינו אל"א משום
 פחד מן החי"ו כח' נע"ח ש"ו פ"ה ושט"ל פ"ה שמתיו
 שא"ן להם מוחין דפנים לזם לריכ"ס לעלות לחיק א"י
 יע"ש א"ך כשיש להם מוחין דפנים אין פחד ויכולים לזוג
 למעיה ולא לעלות לחיק א"י אי"כ יכוין הכל למעיה וינשן
 הר"י למעיה מתיון שא"ן פחד עתה ועינין עוד לקמן בלות
 ג' מ"ש בזה יע"ש ומשם טנין א"ך חוזרים כל אוחס המ"י
 שנסתלקו עד חלות מו"א ובה מדווגים דיש לו מ"י דאח"י יע"ש :
עוד שם בקשר זנרת הארץ שכחצ דכחא משער סכ"ו
 דרוש צ"י דק"ש של הלילה כי נע"ח הדוכחא
 מקבל ז"א מוחין יותב עליונים והיינו נראה שהוא מוחין
 יותב עליונים דבחינת מצ"ש ועודו יסן ללורך זוג של חל"ת
 הל"א אין צ"ר ק"ש ק"ש דחיתתו ח"ה סוד הדוכחא וא"ך
 כחצ דממשכים לו מוחין יותב עליונים ועינין ג"כ לקרצ יפה
 שעה דקפ"ט ח"ל מ"ש צ"י הכותית וא"י והרי כיון שנסתלקו
 המוחין וניתנו לטוק' א"ך מדווג עמה א"ך הענין וכו' שנוקם
 מוחין יותב עליונים וכו' מ"י ק"ש וכו' כשהיא יסן מדווג
 יע"ש . ולע"ד עינין בשער הכותית דרוש ד' דק"ש של הלילה
 דכחצ רביו דבחלות חוזרים אוחס המוחין צ"א ומדווג
 ע"ש טוקבא כנאלא דבבר הוא אז כיעור ולא יסן :

אך לע"ד דברי רביו ל"ל מ"י וצ"ה וחו"א דמ"ח
 כחצ דחוזרים אוחס המוחין עלמס שה"ו צ"ו בחתי
 [דרוש ד' של הלילה] ובח"א [דרוש צ' שם] נראה שצ"ח
 מוחין אחרים חדשים יותב עליונים ועינין לקמן בלות ג'
 מ"ש בזה יע"ש ועינין עוד בקוננו ש"ש ח"ג דרוש צ' מדכ"ש
 כלילה אוח י"ב מ"ש :

ג ל"ל א"ך עולים לחיק א"י וכו"י דאימא בחוכה
 ומה נעשו מכה"י החדשים צעת הזלח וא"ך הם
 צ"ה ועינין עוד לקמן אוח ג' ד"ה ועוד וכו' :

ש (3) אח"כ יכוין למסוד עלמו עקיה ויכוין לקבל
 דמ"צ"ד וכו' ענין קבלת דמ"צ"ד אלו כבר כתבתי
 צענין כונה ק"ש דיו"ל צמלת אחד יע"ש אוח ה' ושי ע"ל
 פ"י ללורך הר"י יע"ש :

ש (3) ולברר מכלים ואורות דרפ"ח דאח"י ופנים
 דפנים וכו' . והנה ענין ציורים אלו ללורך
 מוחין דפנים הוא ע"ד סכ"ו נעמידה צמלת באהבה ללריך
 לעלות מ"ן שהם ציורים חדשים ללורך מ"י דפנים וחוזרים
 כל ד' בחינות של המ"י שהם דלחור ופנים דלחור הישנים
 שכנסו בטוקבא ועלו למ"ן עם הצדוים חוזרים ויורדים
 יחד עם המוחין דפנים תוך ז"א ובחלפת נמשך לטוקבא
 והכל כח' בעמידה ובשער הכותית דרוש צ' ובקדור של
 ק"ש שעה יע"ש אל"א ש"ש חילוף דשם בעמידה הזווג הוא
 אחר

ענין דרושי הלילה שער הכונות

דרוש י

נח

שם זה ולהעלימה מן החי' שלא יתחמו בה כמי שמחכה בטליתו וענין עליה זו הוא שעולה עד יסוד דטוק' פעלוה בסו' מ"ן כנודע ואז נעשית באר מיין נבצין ולכן יכוין בשם הזכר במלואו כזה אלוה אלף למד וו ה"א (ג) עוד יכוין אל מ"ש בסבא על פסו' שארה כסותה ועונתה כו' ואמר כי כסותה הוא שם אלוה והוא השם המליביש את הנשמה להעלימ' מן החי' שלא יתחמו בה כנ"ל והנה הכוונה הכוללת בשם זה כו' בזה פ' לך לך שביאורו הוא אל' ו"ה ר"ל כי שם אל' הוא חיות המחיה לשי אוחיות ו"ה שה"ס זיין והחיות הנמשך להם הוא מן אימא שהיא סוד שם אהיה דידיון יש בו ג' יודין ואלף שהוא שם ייאי וממנו נעשה אל' ואל' זה נמשך מאימא לזיין הנק' ו"ה לחי' אוחה. עוד תכוין כי שם אלוה הנו' הוא בגי' מ"ב והם מ"ב אוחיות שיש בפשוט ומלוי ומלוי המלוי דהויה והנה שם אלוה זה העולה מ"ב הוא בחינת קרקפתא דרישא דז"א. גם תכוין כי אות א שבשם זה ליוור יוד כזה א והיא בגי' עשרים וג' אוחיות הנשאר' משם אלוה הם בגי' מ"א וך' סך הכל ס"א וע"ה ס"ב והים הויה באופן זה יוד ה"ה ו"ה ס"ה וס"ה זה הוא ברוק דז"א גם תכוין כי ל' של שם זה היא כיו כזה ב' בגי' והתכוין כי הויה זו היא הויה דס"ג ואם תחבר כו' דלמד עם ג' אוחיות הנשאר' שהם א"ה סך הכל יהיה ל"ח ושם זה הוא מוריד ההתפשטות מלמעלה מוריד המוח תוך הקרקפתא וההתפשטות ברוק. גם תכוין באות ן של שם הנו' כי יש בראשו כוה ן והוא י"ו ועם ג' אוחיות הנשארות שהם א"ה יהיה הכל ג' ב"ן והיא הו"ה דב"ן ושם זה הוא כנגד המלכות. גם תכוין באות ה' של שם הנו' שזוהר ד"ו שהיא בגי' י' ועם ג' אוחיות האחר' שהם אל"ו יהיה הכל בגי' מ"ז ושם זה הוא חיבור יהוה אהיה אשר בכתר והוא מוריד ההתפשטות משם ולמטה פ"ב :

דרוש א (ד) בענין קומו מן המטה בח"ל אחר שיטת וינקת גופו וירחק פניו ידיו (ה) ורגליו וילבש מלבושיו (ו) ויסדר ברכותיו על סדר הנו' בגמ' וכמ"ש הרמב"ם בה"מ. כבר נת"ל שאחר ח"ל נעשו ב' דברים הא' הוא זווה לאה ויעקב והב' הוא לבכות על רחל שירדה בצריאה בסוד שכינה בגלות היורדת למטה בעת הזו ממש ולכן לריך שחלק ותשג אלף הפתח סמוך להמוזה שה"ס השכינה פתח העליון ותסיר המנעלים ותשג יתק ותעמיק ראשך כאלו ותרכה בבכי כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשיך על מלחך במקום הנחת תפילין גם תכוף ראשך ותחבק פניך בקרקע ממש ותכוין בזה על שריפת התורה שנעשית אפר וגם תכוין למה שנתבאר אלניו בש' רה"ק איך מיום שנחבר בהמיק' ונשרפה התורה נמסרו סודותיה ורזיה לחי'וניה וזה נקרא גלות התורה בעוה"ה. ותאמר תחילה על נהרו' צבל כו' ותכוין לבכות על חורבן הבית ואח"כ מוזמר לאסף אלהי' באו גוים כו' ותכוין לבכות על הריגת הגדי' ואח"כ תאמר פסוקי' אלו זכור ה' מה היה לנו כו' עד סיום מגילת איכה ותכפול בסוף פסוק השיבנו כו'. הכוונות אשר יש בפסוקים אלו הם אלו בפ' זכור ה' מה היה לנו תכוין ר"ת מילה ר"ל שבמקום המיל' נכנסה הערלה הנקרא חרפה כמ"ש צבתי יעקב כי חרפה היא לנו ויש זכור ה' מה היה לנו בתחילה המילה והקדושה. ואח"כ הביטה וראה את חרפתיו עתה ששלטה הערלה בעולם גם תכוין כי מה שהיה תחלה גוברת מדת רחמים בעולם שהוא הויה דמיה דאלפין חזר להיות מה"ד הנק' אלהים בגי' לנו וז"ש זכור ה' כי שם מיה חזר ונשפך ונעשה לנו. והענין הוא כי מיה במלוי הוא מס הא גי' פ"ו שהוא אלהים הרי שכן מ"ה נעשה לגי'. וזכר נפלה עטרת ראשיתו תכוין ר"ת נער והכוונה שתכוין כי השכינה הנק' הא אחרונה של הסויה נפלה בעונותינו וזהו מלת נפלה נפל ה' ונשאר במקומה מעטרתו הנער בסוד אי' לך ארץ שמלךך נער' גם תכוין כי הש"ך ריבין שם בגימטרי' נער' כמבואר אלניו גברו על הרחמים וחסר מהם המיתוק המתקן שהם אות ה' אשר אזו קרא נערה נער' ה' כמבואר אלניו בזה פ' בא דליא ע"ב ושם ביארנו כי הש"ך הם ה' פעמים דין שבחמשה אדני ובשניתן מהם ה' אלפין מתמקקים ונעשים ה' שמות אדני וזכר' על זה היה דוה לבנו כו' תכוין כי זה הוא יסוד ועל היסוד הזה הוא הסוד ועתה הוהוד נהפך לדוה ונמלא כי ע"ז שהוא היסוד היה דר"ה תמורת הוהוד

נשלמה ואין בו כח להמשך רוחו א"כ הרי עומד בעוה"ז לבטלה ואולי מ"ו יתחלק מן העולם בלא זמנו וז"ס ימותו ולא בחכמה כי בסיבת שאין בו חכמה ע"ד הזכר אפשר שימשך להם המהיה ואעפ"י שאומר פסוק בידך אפקיד רוחי כו' זה הוא בחי' הנשמות העולות דרך פקדון לבד ויעלו וירדו למקומ' אבל פסוק של נפשי אופידך כו' הוא מושל לענין הנו' וזכרהו :

גם אל' מו"ל בענין הנו' שמי שידע בעלמו שהשלים חלק נפשו כנו' לריך שיכוין אלו הכונות בכל לילה כמשי"ת ואלו הם הנה אחר שאמר תפי' אלה בכה כו' שבו נרמו שם בן מ"ב דיי' כנ"ל אשר ע"י העליו את נפשו מן העשיה אל הי"י ע"י שם זה של מ"ב שביני' הנה אח"כ עוד תכוין בשם אהיה אשר אהיה שהוא שם מ"ב שבצריא' כנ"ל כי צ"פ אהיה בגי' מ"ב ותכוין ע"י שם מ"ב זה דבריאל' אתה מעלה בחי' רוחך מן היצירה אל הכרי'. ודע כי יש שם מ"ב אחר בצריאה והוא עליון וגבוה מן המ"ב הנו' והוא שם אהיה יה"ו ומ"ב הראשון הוא תחת זה המ"ב אבל שניהם הם בצריאה ולכן מוב לטוין בשניהם. אח"כ בידך אפקיד רוחי כו' תכוין כי ר"ת הוא באר והוא חיבור שמא שלים של יהוה ואלהים וחיבור שמא שלים של הויה ואדני וכולם בגי' באר גם תכוין כי אלהים הוא בגימטרי' אהיה אדני :

זכור תבין למה חיבור הויה אלהים נקרא שמא שלים יותר משם הויה אדני כנו' בפ' ויקהל והעטם הוא כי בו נכלל גי'ש אהיה ה' גם תכוין כי יהוה ואלהים בגימט' יב"ק ובחיבות יהוה אל אמת תכוין כונות אלו יהוה הוא כוה י' יהוה יהוה יהוה ותכוין בד' אוחיות אחרונות שהם ממולא' בהיין והם בגימטרי' ב"ן גם תכוין כי י' באל"ו יהוה בצריא' יהוה ביל"ו יהוה בעש"ו ולכן הוא במילוי היין כנו' ובמלת אל' תכוין אל הויה דס"ג שיש בה תלת יודין ואלף שעולים אל' כנודע. ובמלת אמת תכוין אל שם אהיה פעמים אהיה שעולים בגימט' אמת וחשבון זה נק' חשבון המרובע. וזה הפסוק יהיה סיוס כל דברך ותישן מתוך טוהת אלו ומחשבה זו :

עוד יכוין בר"ת בידך אפקיד רוח ר"ת בא"ר כנ"ל והם חיבור הויה אלהים הויה אדני שיהיו משולבים כזה יאהדוניה"י אולההויהם והכו' היא להעלות נפשותינו מבור זה אל באר מים חיים ונעשים ע"י היחוד הזה הנו'. גם פדית אותי יהוה ר"ת פא"י שם אחד משמות ע"ב כנ"ל. והוא חיבור יהוה אדני ויכוין בחיבות אלו שהשי"ת פודה אותי ר"ל אות י' של ברית קדש שלי שנמסר אל החינונים צ"מ ע"י השחתתו ורעו לבטלה והקב"ה יפדהו ויקחהו מידם בכח שם יהוה הנו' בזה הפסוק עלמנו שהוא יהוה אל' אמ"ת וזריך שיכוין בהויה זו שיש בה ג' יוד' של רייו באופן זה תמלה אותיו י"ה הם יוד רי"ו כוה י"ה. אח"ך תלךך אותיו רי"ו והם יוד רי"ו כוה ה"ו. ואח"כ תלךך אותיו ו"ה והם יוד רי"ו כוה ו"ה. והרי הם ג"פ רייו ותכוין כי כל רי"ו מאלו ה"ם שם אל' כי אל' פשוט ומלא הוא בגי' רי"ו והנה ג"פ אל' הוא מנן ופשוט ומלא הוא רי"ו ורי"ו הוא בגי' יראה וכל הכונות הנו' נרמוזו יחד בפ' מנן אס יראה ורומח במ' אלף בישר'. מנן הוא ג"פ אל' יראה הוא אותיו רי"ו ורומח שבק"ש הנ"ל והכוונה שבכח כונות אלו נלחם האדם עם המזיקין והורג אותם כמבואר אלניו במקומו בפ' זה באומרו אז לחם שערים כו' אז ירדו לשערים עם ה' כו' ועיין בש' רה"ק כי הוא מדבר על בחי' המזיקין הנו' (ג) ובחיבת אל' תכוין אל שם יי"א היו"ל מהויה דס"ג. ובחיבת אמת תכוין אל אהיה פעמים אהיה שהוא בגי' אמת בסוד כולו זרע אמת כמבו אלניו. אח"כ תאמר אתה תקום תרחם ליון ובחי' תרחם תכוין אל ג"פ רי"ו שנתכונ' ביוור שם ההויה הנו' והיא יהוה אל אמת ושלשהם בגי' תרחם גם תכוין כי תרחם בגי' יהוה וזהו ובי' שמות מנפ"ן מנפ"ן והכולל ויכוין שאם נמסרו נר"ן שלו ביד הקל"י ע"י השחתתו ורעו לבטלה יתחלקו עתה משם ויחזרו ויתעלו אל הקדושה עם נפש האדם עלמו העולה עתה שם בסוד בידך אפקיד רוחי כו' **אמר הכל** תכוין אל שם אלוה יש בו כמה כונות. ראשונה תכוין ששם זה הוא מלבז הנשמה השומר אותה מיד החינונים כמ"ש בסבא דמשפטים על פ' כנגדו בה ולכן בלילה אשר הנשמה עולה לריך להעלותה ע"י

הנהרות וביאורים: (א) אמר מנחם נלע"ד להניח חק"ק ואדני לכן חיבור הויה אלקים נקרא שמא שלים כי בו ניכלל כל הד' שמות הויה וחק"ק אדני אלקים כי הויה ואה"י גי' אלקים ומובן. וז"ל הגר"א בסוף ספר ספרא דנשיות שמא שלים. קורא זוהר את שם הויה ואלקים והענין כי יש ג' יחודים הויה אלקים הויה אדני והנה אלקים גי' אקיק אדני א"כ הויה אלקים כולל כל היחודים ע"י"ש: (ב) אל' נלפנ"ד שדרש לשפדים כמו לשפדים: (ג) אל' אשר שלזה רמז איוב במ"ש כימי אלוה ישמרני ע"כ: (ד) פש"ט ס"ג משער חיקון תלום: (ה) נפש"ח כחוב פניו ידיו: (ו) שיען דברי שלום די"ד ע"ד שאלה מ"ה ד"ה ופסה:

הוד ועל אלה שהם ר"ק הנק' אלה חשכו עיניו. או תכין ג"כ אל ס"א בסוד אלה אלהיך ישראל כי על אלה חשכו עיניו. ואח"כ האמר פסוקי ישעיה בסי' ס"ג וסס הבט משמים וראה כי אלה אבינו כי למען יראו כי אלהיך פסוקים שבסי' ס"ד והם ועתה ה' אבינו כי אל הקדוש כי ערי קדושך כי העל אלה כו. ואח"כ האמר פסוקים דחמה שבסי' ס"ב והם על חומותיך ירושלים כי ואל תתנו דמי לו כי נשבע ה' בימתי כי כי מאסתי ויאלוהו כי. ואח"כ האמר ג' פסוקים אלו והם אלה תקו' תרחס ליון כי כי רטו עבדיך כי בונה ירושלים כי והרי נשלים ענין תיקון רחל :

ואח"כ תחילת בתיקון אלה ותאמר לדוד מזמור לה' הארץ כי כל המזמור וכשתאמר שאלו שערות ראשיכם תכין שעתה הקב"ה נכנס בג"ע להשתעשע בנשמתו הדיקים כג"ל וז"ל שאלו שערות ראשיכם ויכין כי בתחילה אומר והנשאו שהם עליו יסוד ומלות שהים שני אותיו ו"ה של וה"שאו ו"ה נשאו ואח"כ אמר ושארו והוא רמו אל ו' עלאה תים וחו שאלו (א) ובפסוק יא' ברכס מאת ה' ונדקה מאלהי ישעו וכין אל שם הויה בא' משנים עשר לירופים אשר נרמו בס"ת יהוה ונדקה מאלהי ישעו הה"ו. גם יכין בירוף אי מ"ב לירופים הכו' וגם יולאת מס"ת ונדקה מאלהי ישעו זה והוא היו"ה ואח"כ תאמר מזמור כאלו תערוג על אפיקי מים כי כולו ומזמור הסמוך והוא שפטי אלהים כי כולו ולפי ששני מזמורים אלו מיוסדים בענין חשק ותשוקת המלכות לעלות עם דודה שהוא הת"ת וגם ישראל בניה סס בתשוקה הנוכח ויכין אל הנהו שבעין קלין דרמאת הוא איילתא עלאה ו"ש כאלו תערוג (ג) ובס"ת הסודו ובלילה שירה עמי תכין בא' מ"ב לירופי הויה והוא וה"ה ובפסוק אלה אוכרה יכין לתקן המלכו' הנק' אלהים אשר היא נתקנת תיקון אחר תיקון כי תחילת היא אלהי מן אלהים ואח"כ ליתוסף עליה אות ו' זהו על"י על ו' ואח"כ ליתוסף אות מס וזהו אדרס"א אדרס"ו והרי נשלמה בשם אלהים מלא ו"ש עד בית אלהים ופי' אדרה אותה ואעלה אותה עם אותיו אלהי וי' הנו' עד שיתחברו עם אות מה ותעשה בית אלהים. ואם הוא באותם לילות שבין ספח לעלרת שם ימי הספירה תכין באומרך אעבור בסך אדרס אל מספר ימי הספירה שם מ"ט כמנין אדרס. ואח"כ יאמר מזמור יעקב ה' ביום לרה כי כולו ותכין בג' הויו' דב"ן דמלו הויו' הויו' שיש בזה המזמור כמו שביארתי בס' תפלת שחרית בכיארור זה המזמור ותכין כי ע' תכין בעזה המזמור סס ע' קלין דרמאת איילת' כג"ל במזמור כאלו תערוג על אפיקי כי ותכין כי ר"ת יעקב ה' ביום לרה בגי' יביק שסודו יהוה אלהים או ג"כ אהיה יהוה אדני וכן ר"ת ונפלו ואנחנו קמנו בגי' יב"ק ואנחנו קמנו ונתעודד ר"ת בגי' יב"ק יענט ביום קראנו ר"ת יב"ק. גם תכין כי ר"ת ונתעודד יהוה הושיעה המלך הוא א' מ"ב לירופי יהוה והוא ויה"ה ואח"כ תאמר מזמור אלהים יחנטו כי והענין הוא כי אחר אשר השכינה תערוג כאלו כי וענה אותה במזמור יעקב ה' ביום לרה אז אלו שאלים על עלמנו אלהים יחנטו ויברכנו לט אנו ישראל התחוננים. ודע שבימי העומר תכין בכל תיבה ותיבה וכלל אות ואות מן הגנוגים ומיוחדים לאותה הלילה כנו' בדרוש ס"ה וע"ש. ודע כי טובות אלו המזמורים הם ענין זווג לאה ועיבורה ולידתה בסוד ותקם בעוד לילה כי וזכור זה היטב ולכן תאמר מזמור הללויה אודה ה' בכל לבב כי כל המזמור כולו ותכין כי יש במזמור זה כ"ב אותיות אלפא ביתא כגודע ולכן אחר שחסיים המזמור תכין עוד בה' אותיות מנלפ"ך אשר בהם נשלמו כ"ז אותיו' של אלפא ביתא כי אלו הם בחי' יזיר הולד ככ"ו אותיו' אלו והבן זה. גם תכין בה' אותיות מנלפ"ך שהם שם א' קדוש השולט אחר ח"ל כגודע בזה כי שלח לך וגם תכין אל ג' שמות הנו' שם ויסן באופן זה (ג) **כל"ך סעפה יאעוצה** כי שם זה יולא מה' אותיות מנלפ"ך כנו' והענין הוא כי בח"ל הראשונה נתקל' לאה בכל איבריה וכולם הם גבו'. ודינין בסוד מה שביארתי פ' בא ד' ל"ח ע"ב בסוד נערה ונער וכמו שסודעתיך לעיל שתכין בר"ת נפלה עטרה ראשינו נער שהם ש"ך כחות הדין כמנין נער' ואחר ח"ל היא מתמקתת בסוד ה' אותיו' שהם מנלפ"ך ה"ג כנו' כפי וירא דק"א ע"ב בס"ת. וענין ה"ג אלו הם בית רחם האשה יסוד שבה

כנו' באר' נשא קמ"ב ע"ב ובחי' ו נתקנת בחנו' האחרונה של לילה ע"י עסק התורה שפוסקים התחוננים בעוה"ז ומקסטים ומתקנים קישוטי מטרונים. ואח"כ תכין בשם א' קדוש של ע"ב שמות דויעט ויבא ויז והוא אל"ד ותכין כי שם זה הוא בסוד הלידה של לאה וגם שם הוה עולה בגי' עם כללותו כמנין לאה ולריך שתכין כי בחתי' עדיין לא היה כך והוא למעלה בפסוק על חומותיך ירושלים כי. המזמורים אלה ה' אל"ד ד"מי ל"כס ותכין כי אז היה בר"ת אל"ד ועתה נעקב ונעשה אל"ד בסוד הליד' כנו' :

ודע כי פעם אחת"כ שמעתי ממנו"ל סדר המזמורים הנ"ל באופן זה כי לדוד מזמור לה' הארץ ומלוואה אין לאומרו אלא אחר מזמור של יעקב ה' ביום לרה כי והנה סימן מזמורים אלו הוא כך כי בליל החול סדרם הוא כג"ל תערוג שהם כאלו תערוג כי יעקב ה' ביום לרה לה' הארץ ומלוואה ובליל ר"ח סימנס כל"ה"ה שהם כאלו תערוג לה' הארץ ומלוואה אלהים יחנט ויברכנו הללוים אודה ה' בכל לבב והענין הוא כי אם הם לילי ר"ח או ימים שאין בהם נפילה אפים אין לבכו ולהתאבל על החרבן וגם אל"ל כל המזמורים והפסוקים אלה יתחיל ויאמר מזמורים אלו שפי' כל"ה"ה בלבד ואח"כ יעסוק בבורה :

ג לריך שדעע שאחר שכבר גמרה כל המזמורים של הללוים אודה ה' כי לריך שתכנה בכל לילה על עטותיך ותבקש מחילה מלפניו ית' ולכן אחר שתאמר מזמור הללויה כי תאמר מזמור של ברא אלו כי כולו בכביה ותמינה ובקשה ואח"כ תאמר עד אנה בכיה בזיון ומספד בירושלם תקום תרחס ליון ותבנה חומות ירושלים ואח"כ תקום ממקומך ותלך למקום אחר לעסוק בבורה עד עה"ש כג"ל (ד) וכשתאמר עד אנה בכיה בזיון כי לריך שתכין בזה כי ליון היא כנגד רחל וירושלם כנגד לאה ותכין להמתיק את שתיכן מבדויותיהם. והנה לאה עומדת מן החוה דז"א ולמעלה ורחל מן החוה ולמטה והנה האורות הניתנין אל רחל הם מן האחרונים דז"א שהפנים שלו הם שם מ"ה והאחרונים והם ריבועו הוא בגי' ק"ל בזה האופן יוד. יוד הא. יוד הא ווא. יוד הא ווא הא. והוא כמנין ע"ד אהיה שם מגישים אל"ה אורות המגולות ביסוד דאימא אשר בהיותם למעלה כנגד לאה הם אורות סהומים והוא בחי' ההבל היו"א מן היסוד הסוד דאימא והוא מילוי הו"ה דס"ג שהוא בגי' ל"ז כמנין בכיה וחוה עד אנה בכי' הכוונה לומר שעתה הם חסרים מן רחל הנק' ליון שני מיני אורו' הנו' שהם בגי' עד אנה בכיה ואלו זעקים אלו ית' שעד אנה תמשך בכיה זו ברחל על חסרון האורו' האלו והשפע שלה אשר שמיש עולים עד אנה בכיה שם ק"ל ול"ו ומלפ"ך ליון כבר נת' במ"א. וכנגד לאה אחר מספד בירושלם כי האורו' המאירים בלאה הם האחרונים דיסוד אבא המאירים בלאה כגודע כי שם הוא בחי' משה המאיר בלאה כמבואר אללנו במארז"ל כל המהלך ד"א בא"י כי והוא רבוע דהויה. דע"ב דיונין והוא בגי' קפ"ד כמנין מספ"ד. והענין שהאורות שלה שהם קפ"ד נהסכו למספד שהוא תמורה האור שהוא בגי' קפ"ד. וטעם היות נקי ירושלם הוא כי לאה היא למעלה אחורי הפני' דז"א ממש ולכן יש לה שמייה נמשכת מן הפני' וכבר דעת שהארת הפנים היא שם אל במלואו שהוא קפ"ס בסוד ב' שמות אל במלואם והם ש"ע נהורין דאנפין עלאין כגודע ולכן תכין כי ג' אותיות יר"ו מן ירושלם הם בגי' אל"ל אלף למד והם רי"ו וג' אותיות שלם מן ירושלם הם בגי' ש"ע נהורין שהם כ"ב אלף למד והרי הזכירו ג"פ ג' שמות אל במלואם שמקומ' בתרין הפותין קדישין ובחוטם אשר באמצע והר" נת' טעם למס ירושלם היא בלאה ואחר שלעקנו עד אנה בכיה בזיון ומספד בירושלם אנו מתפללים אליו ית' תקום תרחס ליון כנגד רחל ותבנה חומות ירושלם כנגד לאה והכוונה שבת שני היסודות דאור"א תאיר בהם ותקום לשפיהם מנפילתם וז"ש תקום ת"ק מ"ו כי ת"ק הוא אחרונים דאהיה דיונין אשר הם בגי' תקמ"ד תסיר מ"ד שהם משבון אותיות הפשוטות והגשאר הוא ת"ק וגם מלוי דהויה דע"ב דיונין בגי' מ"ו וחוה ת"ק מ"ו. תרחס הם ג"פ רי"ז שיש בזיור ארבעה אותיו' ההויה כמו שנת"ל בס' השכיבה ושם נבאר אחר כונת אבגית"ך כי ע"ש והכוונה היא שפי' ג' רי"ו אלו תרחס ליון ותבנה חומת ירושלם שהם רחל ולאה וכבר

דבורות וביאורים: (א) כח"ל הנוטה וזה ושא ו' שאו : (ב) כשע"כ האין נכתב שם ה"ה ונכתב בלוח העשיות כסוף הספר שזה שייך לפס"ח ואין לו שייכות לכאן עכ"ל אעתיק אותה הנה"ה סה וז"ל א"מ ר"ב ל"ע משכן זה כי יש יותר מן ק"כ תיבות ובג"ל מלאחי כתוב סתם ויכין אל פ' קלין דרמאת שילתא ע"ל"ג : (ג) עיון פ"ת ועיון במק"מ פ' שלח פי' רמז"ל : (ד) כשפ"ח כתי' אשר ה' אל הרכ ש"ש וזה"ה מלאחי כתוב הנה וז"ל מלאחי כתוב בשם הרכ ר' אברהם נלחמי וז"ל המשטיס ללמוד והורד לישן ומלאת נחמי' עליו ואומרת נחמי' ד' בידי לא אוכל קום כי הנשמה אחר ששאלתה מן המלאכה כחצי הלילה לא החזור עוד למעלה עד בליילה האחרת והיא הולכת ומתפשטת בעוה"ז וכל המלומות שיתלום האדם אחר חצות לילה רובם אין בהם ממש משפס הסכר לבו כהטיט משתנו יהוה ולא יחזור לישן אלא יפסוה בתורה כשירים ובתפלות לאל ית' עכ"ל :

אה"ח 6025

גם יכוין בהי"ה זו לליור ג"פ רי"ו יה הו ויה כחס' ג' שמות
אל פשוטים ומלאים אל אל אל ארף למד ארה
למד ארף למד גי' מגן. וכל רי"ו גי' יראה ועס
רומח שכיון בק"ש הרי מגן אס יראה ורומח, וכחס
יכוין להלחם עת הקלי' ולהרוג אותם ולהוליא מידם ניולוי הקדושה,
ולפרות אות י דבריה קדש כח שס פאי גי' יאהדונהי
שכמס' ר"ס פדית אותי יהוה

יוד ההו ההו ההו. עהה יכוין למסור נפשו ולכוין בשם ב"ן
אל יוד הי ואו הי ואל ג' יודי"ן ואל"ף דס"ג
אמת גי' כ"א פעמים אהי"ה כנ"ל.
אח"כ יאמר פ' ב' דאנא כח בנקי' אלו

קִרְעַ יִטְטֵן ויכוין בשם זה קורע כח השטן שלא יביאנו לידי קרי:

אח"כ יאמר סוד אלוה

אלוה ירמ"י או"א שתפרום כנפיך על נר"ן בעלותם להראות
אה פניך להעלותם ולהסתירם ולהעלימם מן החילונים
בשמך הקדוש שם אלוה העולה כחס' מ"ב אותיות דפשוט ומלא
שכקרקפתא דז"א ותעלה
ומלא דמלא דמ"ה

אוצר החכמה

יהוה

אל יסוד דנוק' קדישא
דז"א לפורר שם מ"ן
ולקבל שם מ"ד ותעשה
באר מים נובעים העולה
במס' שם אלוה במלואו
אלה למד וו הו
והיו למאורות ג' יודי"ן ואל"ף
שכמס' אהי"ה דיודי"ן
אלף הי יוד הי העולים כחס' א"ל שכמס' אלוה
להאר לזו"ן הרמוזים ביה שכמס' אלוה ולהמשיכו להם להחיותם
ויאיר

יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת הא ארף
ואו ארף ואו הא ארף

ויחיר אוח א דסם אלוה בלזר יין"ך העולים עשרים ובהלטרף
 אליהם מספר ג' אוחיות לזוה הנשארים משם אלוה המה
 יעלו למס' שס ס"ב יוד דה ויו דה גם יחיר אוח ל' דעם
 אלוה בלזר כמס' יהוה אוחיות השורש דסם ס"ג יוד הי
 ואו הי ובהלטרף אליהם מספר ג' אוחיות אוח הנשארים
 המה יעלו למס' מזוי דס"ג השולה עם הכולל שס ל"ח יוד
 הא ו הא גם יחיר אוח ו דסם אלוה בלזר יין העולים
 ששה עשר ובהלטרף אליהם מספר ג' אוחיות אלוה הנשארים
 המה יעלו למס' שס ב"ן יוד דה וו דה
 גם יחיר אוח ה דסם אלוה בלזר דן העולים למספר עשרה
 ובהלטרף אליהם מספר ג' אוחיות אלוה הנשארים המה יעלו
 למספר שילוב הוי"ה ואהי"ה יאהזיהה.

אוצר החכמה
ת ם ו נ ש ל ם מ"ח 1125